

Proletariusze
wszystkich
krajów
łączcie się!

Posiedzenie Rady Ministrów

WARSZAWA (PAP) — 19 bm. z udziałem I sekretarza KC PZPR — EDWARDA GIERKA oraz przewodniczącego Rady Państwa — HENRYKA JABŁONSKIEGO, odbyło się posiedzenie Rady Ministrów. Obradom przewodniczył prezes Rady Ministrów — EDWARD BABIUCH.

W swoim przemówieniu I sekretarz KC — Edward Gierka — raz jeszcze podziękował w imieniu Biura Politycznego KC PZPR uczestniczącemu w posiedzeniu Piotrowi Jaroszewiczowi za ofiarę, wioleńską pracę na stanowisku szefa rządu, za wielki wkład w budowę i rozwój socjalistycznej Polski, a zwłaszcza w realizację polityki społeczno-gospodarczej partii w dekadzie lat siedemdziesiątych.

E. Gierka wskazał, że zadania dla rządu, zawarte w uchwałach VIII Zjazdu PZPR, trzeba szybko przełożyć na język praktyki, podejmując odpowiednie działania zarówno na szczeblu centralnym, jak i w terenie. Najważniejszym zadaniem jest kontynuacja strategii społeczno-gospodarczej lat 70-tych. Wymaga to wyciągnięcia niezbędnych wniosków z dyskusji przedzjazdowej i na Zjeździe, rozwinięcia działań w kierunku skutecznego i sprawliwego rozwiązywania proble-

mów i postulatów podnoszonych przez społeczeństwo. Świadomi występujących trudności musimy tym lepiej korzystać z posiadanych i napawających optymizmem a-tutów w postaci wysoko wykwalifikowanych kadr, wielkiego potencjału wytwórczego i bogactwa polskiej myśli naukowej i technicznej.

Podkreślając potrzebę rozwinięcia konkretnych działań w resortach, zjednoczeniach i zakładach na rzecz poprawy efektywności gospodarowania, skrupulatnego wykonywania zadań planu, zwłaszcza produkcji towarów rynkowych i na eksport — I sekretarz KC PZPR zachęcał działaczy państwowych i gospodarczych do łączenia państwowych i gospodarczych do łączenia w swojej działalności dynamiki i dojrzałości namysłu, do głębokiej analizy wszystkich warunków i przesłanek podejmowanych decyzji i działań, do wzmacniania poczucia odpowiedzialności za powierzone zadania.

Na zakończenie obrad premier Edward Babiuch omówił najważniejsze i najpilniejsze zadania wynikające z linii programowej VIII Zjazdu PZPR dla rządu oraz całej administracji państwowej i gospodarczej. Zapowiadał dokonanie nowego podziału pracy w Prezydium Rządu, a także podjęcie działań dla

wzmocnienia rangi i odpowiedzialności ministrów oraz ustalenia jasnego podziału kompetencji na szczeblu administracji wojewódzkiej, powołania i przesłania w możliwie krótkim czasie programu wcielania w życie uchwał Zjazdu. Sprawy te będą przedmiotem jednego z najbliższych posiedzeń rządu.

W posiedzeniu wzięli udział: członek Biura Politycznego KC PZPR — Jan Szydłak, któremu wyrażono podziękowanie za kilkuletnią pracę na stanowisku wicepremiera oraz zastępcy członka Biura Politycznego, sekretarza KC PZPR — Józef Pińkowski.

Codzienną pracą realizujemy uchwały VIII Zjazdu PZPR

Pozjazdowe spotkania z delegatami

Hasło „Codzienną pracą realizujemy uchwały VIII Zjazdu PZPR” towarzyszy pozjazdowym spotkaniom delegatów z załogami zakładów produkcyjnych, mieszkaniowych i przedstawicielami poszczególnych środowisk. Na spotkaniach tych delegaci przedstawiają najważniejsze problemy zjazdowej dyskusji oraz przyjęte uchwały i realizację. Głosy dyskutantów świadczą, iż ludzie pracy z pełną aprobacją przyjęli wypracowany przez Zjazd program dalszego społeczno-gospodarczego rozwoju socjalistycznej Polski.

Zadania partii w dalszym rozwoju socjalistycznej Polski w kształtowaniu pomyślności narodu polskiego

Uchwała VIII Zjazdu PZPR

VIII Zjazd PZPR stwierdza, że urzeczywistnianie programu wytyczonego na VI i rozwinętego na VII Zjeździe PZPR przyniosło dalszy postęp w budownictwie socjalistycznym, w realizacji podstawowych celów społecznych, w pomnażaniu siły Polskiej.

W dekadzie lat siedemdziesiątych nastąpił szybki wzrost i unowocześnienie potencjału gospodarki narodowej. Nastąpił znaczny wzrost płac i dochodów realnych ludności. Zrealizowany został szeroki program upowszechnienia świadczeń społecznych.

W trakcie realizacji obecnego planu pięcioletniego pogorszeniu uległy wewnętrzne i zewnętrzne warunki rozwoju naszej gospodarki.

Przeciwdziałając powstającym trudnościom partia zainicjowała takie przeprowadzenie sił i środków w gospodarce, aby — mimo trudniejszych warunków — zapewnić osiągnięcie wytyczonych na VIII Zjeździe celów społecznych.

W latach osiemdziesiątych, został zawarty w Wytycznych KC PZPR na VIII Zjazd. Program ten znalazł pełne poparcie całego społeczeństwa.

Zjazd wyraża podziękowanie wszystkim załogom i zespołom, wszystkim ludziom pracy, którzy z okazji VIII Zjazdu podjęli dodatkowy wysiłek produkcyjny, czynny społecznie i inicjowali dobre służące społeczeństwu.

Zjazd po wszechstronnej dyskusji postanawia zatwierdzić sprawozdanie z działalności Komitetu Centralnego i Zjazdu zatwierdza sprawozdanie Centralnej Komisji Rewizyjnej wyrażające prawidłowy rozwój partii.

Zjazd uznaje niniejszą uchwałę za wytyczną do realizacji przez sekretarza KC towarzysza Edwarda Gierka, referatami Biura Politycznego i dalszy rozwój socjalistycznej Polski, o pomyślności narodu polskiego. Zaleca partii i państwu, aby w ramach Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia, który utworzony został z inicjatywy I sekretarza KC PZPR, towarzysza Edwarda Gierki.

W najbliższym pięcioletniu środki inwestycyjne przeznaczone na budownictwo szpitalne należy oddać do użytku 25 — 30 tysięcy łóżek szpitalnych, zapewniając jednocześnie wyposażenie szpitali w sprzęt i aparaturę medyczną. Równocześnie kontynuować trzeba modernizację już istniejących obiektów.

Należy konsekwentnie przeciwdziałać alkoholizmowi. W tym celu niezbędne jest rozszerzenie działalności wychowawczej, profilaktycznej i leczniczej.

Obowiązkiem administracji centralnej i terenowej, organizacji gospodarczych i społecznych oraz wszystkich obywateli jest ochrona środowiska naturalnego. Istotną rolę w całym kompleksie tych działań odegrać powinna realizacja ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska.

Wzrost społecznej oraz indywidualnej wydajności pracy. Wymaga to ściślejszego wiązania poziomu wynagrodzeń z ilością i jakością pracy, z różnymi poszczególnymi pracownikami, jak i całych kolektiwów. Dostawca musi być w stanie zapewnić pracę, preferując w systemach płacowych wynagrodzenie za pracę uciążliwą i szkodliwą dla zdrowia.

Kontynuowana będzie polityka stopniowego podwyższania płac najniższych.

Zgodnie z postulatami wyrażanymi w dyskusji przedzjazdowej należy konsekwentnie likwidować przyczyny powstawania nieuzasadnionych, społecznie różnych w dochodach. Należy też doskonalić funkcjonowanie instrumentów podatkowych.

W polityce cen podstawowym zadaniem będzie zapewnienie założonego wzrostu realnych płac i innych dochodów ludności. Zadaniu temu powinno być podporządkowane stopniowe doskonalenie struktury cen towarów i usług. Zwiększyć trzeba także skuteczność działania instytucjonalnej i społecznej kontroli cen. Rząd określi kierunki i podstawowe zasady polityki cen na lata osiemdziesiąte.

1,7 mln mieszkań, w tym 150 tys. w wyniku modernizacji starych zasobów. Zdecydowanie poprawy wymaga jakość budownictwa mieszkaniowego oraz kompleksowe i terminowe oddawanie do użytku obiektów towarzyszących. Zwiększyć należy pomoc materialną i kredytową dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego, a także na modernizację mieszkań. W użytkowaniu i bieżącej konserwacji budynków mieszkalnych dążyć należy do osiągnięcia samowystarczalności finansowej.

Szczególna rola przypada spółdzielczości mieszkaniowej, której należy zapewnić warunki dalszego rozwoju. W polityce przydziału mieszkań, prowadzonej pod społeczna kontrola, preferować należy potrzeby rodzin wielodzietnych, młodych małżeństw, rodzin robotniczych oraz pracowników osiągających najlepsze wyniki w pracy zawodowej. Należy zwiększać udział środków ludności w budownictwie mieszkaniowym, doskonaląc system kredytów na wkłady mieszkaniowe, a także na zakup mieszkań.

Zjazd stwierdza, że Komitet Centralny właściwie kierował realizacją programu społeczno-gospodarczego rozwoju kraju, w wyniku czego we wszystkich podstawowych dziedzinach gospodarki i życia społecznego osiągnięty został trwały dorobek.

W oparciu o leninowskie zasady budownictwa socjalistycznego partia tworzyła stosowną teorię marksizmu-leninizmu w rozwiązywaniu zadań społeczno-gospodarczych, w umacnianiu jedności narodu, w utrwalaniu ideologii socjalistycznej i pogłębianiu międzynarodowych więzi polskiej z państwami socjalistycznymi, ze wszystkimi siłami postępu i pokoju na świecie.

Partia nasza pogłębia braterskie stosunki, jedność i przyjaźń z czołową siłą socjalizmu — Komunistycznym Państwem Radzieckim i z Związkiem Radzieckim, z bratnimi partiami i państwami wspólnoty socjalistycznej.

Polska aktywnie działała na rzecz umacniania pokoju i odrębnego.

Zjazd stwierdza, że dalsze umacnianie braterskich więzi ze Związkiem Radzieckim stanowi fundamentalną zasadę zagranicznej polityki partii i socjalistycznego państwa, podstawową gwarancję bezpieczeństwa i suwerenności kraju. Polska będzie aktywnie działała na rzecz umacniania siły i jedności wspólnoty socjalistycznej i pogłębiania integracji gospodarczej krajów RWP.

Bedziemy rozwijać stosunki polityczno-gospodarcze z innymi państwami na zasadach pokojowego współistnienia i wzajemnie korzystnej współpracy.

Strategia społeczno-gospodarczego rozwoju kraju, wypracowana na VI i rozwinęta na VII Zjeździe, sprawdziła się w toku praktycznej działalności partii i państwa.

W obecnej sytuacji gospodarczej, gdy maleją przysroty ilościowych czynników rozwoju, pogarszają się warunki pozyskiwania surowców i materiałów, za główne zadania uważa należy szybszy postęp w poprawie efektywności, lepsze zharmonizowanie rozwoju gospodarki oraz uzyskanie wydajnej poprawy w dziedzinie handlu zagranicznego.

Kompleksowy program rozwiązywania podstawowych problemów rozwoju kraju w

2. Ochrona zdrowia

Ważne miejsce w polityce partii będzie zajmować dalsza rozbudowa i doskonalenie systemu ochrony zdrowia społeczeństwa, poprawa organizacji, poziomu i kultury usług świadczonych przez służbę zdrowia. Podstawowym zadaniem służby zdrowia powinno być w dalszym ciągu wszechstronne rozwijanie działalności profilaktycznej. Doskonalić należy formy opieki zdrowotnej nad dziećmi, młodzieżą szkolną i akademicką, zwiększać pomoc służby zdrowia dla ludzi w podeszłym wieku.

W całokształcie przedsięwzięć związanych z rozwojem modernizacji materialnej bazy ochrony zdrowia istotną rolę odgrywają środki gromadzone dzięki ofiarności społeczeństwa w ramach Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia, który utworzony został z inicjatywy I sekretarza KC PZPR, towarzysza Edwarda Gierki.

W najbliższym pięcioletniu środki inwestycyjne przeznaczone na budownictwo szpitalne należy oddać do użytku 25 — 30 tysięcy łóżek szpitalnych, zapewniając jednocześnie wyposażenie szpitali w sprzęt i aparaturę medyczną. Równocześnie kontynuować trzeba modernizację już istniejących obiektów.

Należy konsekwentnie przeciwdziałać alkoholizmowi. W tym celu niezbędne jest rozszerzenie działalności wychowawczej, profilaktycznej i leczniczej.

Obowiązkiem administracji centralnej i terenowej, organizacji gospodarczych i społecznych oraz wszystkich obywateli jest ochrona środowiska naturalnego. Istotną rolę w całym kompleksie tych działań odegrać powinna realizacja ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska.

6. Warunki pracy i wypoczynku

Kontynuować należy działania zmierzające do dalszej poprawy warunków pracy, jej bezpieczeństwa i higieny. Niezbędna jest większa dbałość o stan techniczny użytkowanego parku maszynowego oraz dalsza poprawa jakości i funkcjonalności środków ochrony pracy. Rozwijać należy społeczne inspekcje pracy oraz kontrolne i inspirowane w tej dziedzinie funkcje związków zawodowych i samorządu robotniczego. Należy zapewnić, aby nowo instalowane urządzenia produkcyjne odpowiadały wymogom bezpieczeństwa, higienicznej pracy i ergonomii.

W latach 1981—1985 znacznie zwiększyć się suma odpisów na zakładowe fundusze społeczne i mieszkaniowe. Środki z tych funduszy powinny być wydawane na cele najbardziej społecznie uzasadnione, a większość pomocy udzielonej na poziomie dochodów na osobę w rodzinie pracowniczej. Zwiększyć należy w szczególności pomoc dla rodzin o najniższych dochodach, matek samotnie wychowujących dzieci, młodych małżeństw oraz emerytów i rencistów. Celowe jest organizowanie międzyzakładowej działalności społecznej oraz tworzenie wspólnych zarządków zakładowych domów wczasowych.

Kontynuować będziemy proces zwiększania liczby dni wolnych od pracy, wiązać go ze wzrostem wydajności pracy i realizacją zadań planowych.

z delegatką na VIII Zjazd PZPR — prezesem Gminnej Spółdzielni w Bogutach — Elżbietą Jaszczolt. W spotkaniu uczestniczył również sekretarz KW PZPR w Łomży Włodzisław Michalik, gość zaproszony na VIII Zjazd.

Elżbieta Jaszczolt była jedyną delegatką województwa łomżyńskiego, która zabierała głos w trakcie plenarnych obrad, reprezentując tym samym nie tylko łomżyńską spółdzielczość rolniczą ale również — 25-tysięczną organizację partyjną województwa. Relacjonując na gorąco toczące się w Sali Kongresowej obrady, Elżbieta Jaszczolt podzieliła się również z zebranymi atmosferą towarzyszącą Zjazdowi.

Warto przypomnieć, że załoga WZSR dla uczczenia VIII Zjazdu postanowiła m. in. dostarczyć dodatkowo na rynek wiejski towary wartości 20 mln zł, jak też przepracować w czynnie społecznym na rzecz środowiska i własnych zakładów 20 tys. roboczogodzin.

Na uwagę zasługuje również fakt, że w okresie poprzedzającym VIII Zjazd oraz w trakcie obrad załogi spółdzielni pracowały bardzo wydajnie. Planu stycznia i pierwszej dekady lutego zostały przekrozone. (bjm)

1. Rozwój i umacnianie rodziny

Za swoje doniosłe zadanie partia uznaje tworzenie coraz korzystniejszych warunków rozwoju i umacniania rodziny. Państwo nadal kontynuować będzie pomoc socjalną i doskonaląc współdziałanie wszystkich ogniw socjalistycznego frontu wychowawczego.

Należy doskonaląc opiekę nad kobietą w okresie ciąży i macierzyństwa oraz rozszerzać formy pomocy dla młodych małżeństw. Należy zwiększyć pomoc dla kobiet pracujących i wychowujących małe dzieci, a w szczególności wprowadzać bardziej elastyczne zasady zatrudniania kobiet, ułatwiając im łączenie obowiązków zawodowych i opiekuńczych. Szczególną uwagę wymaga dalsze polepszanie warunków życia i pracy kobiet wiejskich.

W systemie świadczeń socjalnych trzeba zwiększać preferencje przysługujące matkom samotnie wychowującym dzieci i rodzinom wielodzietnym, o niskim poziomie dochodów.

Należy doskonaląc system świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Kontynuować będziemy upowszechnianie wychowania przedszkolnego. Należy przyspieszać procesy przedświadczenia pełnej opieki przedświadczenia wszystkich dzieci w wieku 6 lat.

3. Dochody i spożycie

Zakłada się, że dochody realne na 1 mieszkańca w latach 1981—1985 zwiększą się o 10 — 12 proc., w tym przeciętna płaca realna pracowników gospodarki uposażonej o 9 — 11 proc. Wyższy przyrost dochodów, a w konsekwencji spożycia, będzie możliwy tylko w rezultacie dalszego wzrostu społecznej wydajności pracy, poprawy efektywności gospodarowania. Polityka społeczno-ekonomiczna wobec wszechstronnej poprawy warunków życia i pracy ludności, a także świadczenia dalszego wzrostu dochodów rolników i pracowników rolnictwa w powiązaniu ze wzrostem produkcji rolnej.

W najbliższym pięcioletniu wydatki państwa na pieniądze świadczenia społeczne będą nadal wzrastać. Wydatki na emerytury i renty wzrosną o 35 — 40 proc. W miarę wypłacania środków zwiększane będą emerytury i renty wcześniej przyznane, a także świadczenia dla emerytów i rencistów, mających na utrzymaniu niepracującego małżonka.

Zgodnie z podjętymi decyzjami, od lipca 1980 r. zostaną powszechnie wprowadzone emerytury, renty i inne świadczenia dla rolników i członków ich rodzin. Oznacza to zakończenie procesu obejmowania wszystkich ludzi pracy i ich rodzin systemem zabezpieczenia społecznego.

Polityka płac i dochodów ludności powinna pobudzać

4. Zaopatrzenie rynku

Kontynuowane będą działania dla poprawy wyżywienia narodu. W latach 1981—1985 zwiększać należy dostawy artykułów o dużej zawartości białka, zwłaszcza serów i innych produktów mleczarskich, a także dostawy przetworów ziemniaczanych i zbożowych, owocowo-warzywnych, koncentratów spożywczych i mrożonek, przetworów drobiarskich i rybnych. Większe powinny być również dostawy artykułów żywnościowych przeznaczonych dla dzieci.

Konieczna jest racjonalizacja gospodarki żywnością, zwłaszcza — w przetwórstwie, przetwórstwie i obrocie. Zdecydowana walka wydatków marnotrawstwa żywności.

Dostawy przemysłowych artykułów konsumpcyjnych rosnąć będą szybciej niż dostawy żywności. Wzrost wydatków na artykuły konsumpcyjne musi być asortymentem dostaw towarów przemysłowych, dostawiając go lepiej do struktury popytu, podnosić jakość i nowoczesność, poprawiać walory użytkowe i wzornictwo. Ważnym zadaniem jest zwiększenie dostaw wyrobów zaspokajających podstawowe potrzeby społeczne.

Konsekwentnie realizując ustaloną wspólnie z SD politykę rozwoju usług i rzemiosła, zapewnić należy w latach 1981—1985 wydajny wzrost ich udziału w strukturze spożycia. Należy zintensyfikować zwłaszcza działania na rzecz pełniejszego zaspokojenia popytu ludności na usługi pralnicze, naprawy sprzętu gospodarstwa domowego, usługi remontowo-budowlane i motoryzacyjne.

Należy przyspieszyć postęp w funkcjonowaniu handlu. Handel wzmocnić powinien oddziaływanie na producentów towarów rynkowych, w szczególności w dziedzinie kształtowania właściwej struktury dostaw i jakości towarów, a także ochrony interesów konsumenta.

5. Budownictwo mieszkaniowe

W najbliższym pięcioletniu oddanych zostanie do użytku

POSIEDZENIE PREZYDIUM WRN W BIAŁYMSTOKU

Wczoraj odbyło się posiedzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku. Głównym tematem obrad była ocena realizacji uchwały WRN o funkcjonowaniu służby weterynaryjnej. Prezydium zapoznane się i przyjęło przedstawianą informację, z której wynika, iż realizacja zadań przebiega pomyślnie, przy dużym zaangażowaniu pracowników służby weterynaryjnej. Jej działania były stale aktualizowane i dostosowywane do planu rozwoju i potrzeb produkcji zwierzęcej każdej gminy.

Mimo znacznej poprawy, dalszego doskonalenia organizacyjnego wymaga proces wykrywania i analizowania przyczyn chorób i leżących u ich podstaw przyczyn przy zakażeniach i chorobach zwierząt. Stale aktualna jest potrzeba zwiększenia wielkości ilości środków transportu, mających bezpośredni wpływ na operatywność służby weterynaryjnej. Prezydium jako pilną sprawę uznało potrzebę budowy kolejnych przychodni weterynaryjnych w województwie. Do pełnego wykonania roznych zadań — postulował członkowie Prezydium — niezbędne jest także zapewnienie współpracy z ZP, PGR, WZPSR oraz WZKR.

Sprawy realizacji zaleceń Prezydium WRN ze stycznia 1979 roku dotyczące usprawnienia kontraktacji i skupu buraka cukrowego, były kolejnym punktem obrad. Prezydium przyjęło przedstawioną na ten temat informację, akcentując potrzebę bardziej właściwej organizacji kontraktacji oraz zalecając Urzędowi Wojewódzkiemu pełną realizację przyjętych wniosków. (jag)

PRZEDWYBORCZE SPOTKANIA KONSULTACYJNE

Pod przewodnictwem sekretarza KW PZPR Ryszarda Interewicza odbyła się wczoraj w Łomży narada wojewódzkiego aktywu.

Dotychczasowy przebieg przygotowań do wyborów oraz zadania w trwającej kampanii wyborczej do Sejmu i WRN omówił zastępca kierownika wydziału organizacyjnego KW Mieczysław Czerniawski.

Dziś odbędzie się pierwsze spotkania konsultacyjne. Rozpoczyna je ogólnogminne i miejskie narady i sekretarzy POP, aktywu partyjnego i stronnictw politycznych, organizacji związkowych, społecznych i młodzieżowych z udziałem kandydatów na radnych. Podczas nich omówione zostaną założenia polityczne kampanii wyborczej w oparciu o uchwały VIII Zjazdu i Wytyczne Sekretariatu KC, dotychczasowy przebieg działań wyborczych oraz przedstawione zostaną charakterystyki kandydatów na posłów i radnych WRN, w lokalach obwodowych komisji wyborczych od 17 bm. wyłozono są do oglądu spisy wyborców. Mieszkańcy woj. łomżyńskiego, które do województwa wchodziły, w wyborach do Sejmu wybiorą 4 posłów, a w 17 okręgach wyborczych w wyborach do WRN — 110 radnych.

Na zakończenie narady sekretarz KW Ryszard Interewicz, uczestnik zjazdowych obrad, omówił przyjęte przez VIII Zjazd dokumenty i przedstawił działalność łomżyńskiego delegacji na najwyższym partyjnym forum. (jtb)

ZADANIA STRAŻY POŻARNYCH W WOJ. SUWAŁSKIM

Wczoraj w Suwałkach odbyła się narada komendantów rejonowych straży pożarnych, poświęcona ocenie pracy służb pożarniczych w woj. suwańskim w r. ub. oraz określeniu zadań na rok bieżący. W naradzie uczestniczył wicewojewoda — Józef Kapel.

W r. ub. działalność profilaktyczna straży pożarnych w woj. suwańskim koncentrowała się na zapewnieniu bezpieczeństwa p.poz. na wsi oraz utrzymaniu odpowiedniego stanu technicznego instalacji elektrycznych. Objęto kontrolą ponad 30 tys. obiektów w gospodarstwach indywidualnych oraz uposażeniach. Stan bezpieczeństwa — jak stwierdzono — ulega systematycznej poprawie, nie oznacza to jednak, że nie występuje nadal problem nieprzestrzegania przepisów i zwykłego niedbalstwa. Na strażę pożarną nakłada to obowiązek kontynuowania wysiłków w kierunku zwalczania zagrożeń oraz podnoszenia dyscypliny społecznej w tej dziedzinie. (ceg)

PROGNOZY DLA WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO, ŁOMŻYŃSKIEGO I SUWAŃSKIEGO.

DZIS — zachmurzenie przelotne małe. Temperatura maksymalna +1 do +3 st., minimalna — 6 do — 9 st. C. Wiatr na ogół słaby, południowo-wschodni.

JUTRO — pogoda bez istotnych zmian.

IMIENINY: Leona i Ludomila. (b)

SUWAŁKI

Wczoraj odbyły się kolejne spotkania delegatów woj. suwańskiego na VIII Zjazd PZPR z mieszkańcami Suwańszczyzny. Jedno z nich odbyło się w Sejnach, gdzie z tamtejszym aktywnym partyjnym spotkał się rolnik z tej gminy — delegat na Zjazd Bazyli Gulan.

— Były to bardzo szczere, odważne, mówiące o sprawach niezwykle ważnych dla wszystkich rozmowy — stwierdził tow. B. Gulan, charakteryzując atmosferę, w jakiej toczyły się obrady Zjazdu. W dyskusji plenarnej i w poszczególnych zespołach problematyki dominowały przekonanie, że nie jest jeszcze nie wykorzystanych możliwości, rezerwy, które możemy uruchomić. Mówiliśmy szczerze o tym, co hamuje nasz rozwój.

Były to także jednocześnie bardzo pracowite dni. Obrady toczyły się często do późnych godzin wieczornych, ale kiedy słuchaliśmy takich wypowiedzi, w których bez ogródek mówiono o sprawach drażliwych, zmęczenie miało. To na pewno zaoowocuje w przyszłości.

Po tej relacji tow. B. Gulan odpowiedział na liczne pytania postawione przez uczestników spotkań. Dotyczyły one w głównej mierze problemów rozwoju rolnictwa — zaopatrzenia rolników w środki produkcji, spraw umocnienia samorządu wiejskiego, rent dla rolników, wykorzystania ziemi. Były także pytania dotyczące polityki partii, zmierzającej do zwiększenia opieki nad rodziną, a z ogólniejszych — sytuacji gospodarczej kraju. (stf)

PROGNOZY DLA WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO, ŁOMŻYŃSKIEGO I SUWAŃSKIEGO.

DZIS — zachmurzenie przelotne małe. Temperatura maksymalna +1 do +3 st., minimalna — 6 do — 9 st. C. Wiatr na ogół słaby, południowo-wschodni.

JUTRO — pogoda bez istotnych zmian.

IMIENINY: Leona i Ludomila. (b)

Przemówienie prezesa Rady Ministrów — EDWARDA BABIUCHA wygłoszone na posiedzeniu Sejmu PRL w dniu 18 bm.

OBYWATELU MARSZAŁKUI WYSOKI SEJMIE

Powierzenie mi urzędu prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nakłada na mnie szczególną odpowiedzialność. Sprawowanie tego urzędu jest nie tylko wielkim zaszczytem i wysoką godnością, ale przede wszystkim — co pragnę z całą mocą podkreślić — trudną służbą publiczną. Z tą świadomością przyjmuję z waszych rąk, obywateli posłowie, ten zaszczyt i tę odpowiedzialność.

Na miarę wszystkich sił i możliwości będę się starał zadanie uczynić zaufaniem mojej partii — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, a także Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego — zaufaniem, któremu dziś dał wyraz I sekretarz Komitetu Centralnego PZPR, towarzysze Edward Gierk, zgłaszając moją kandydaturę. W poparciu, jakiego mi udzielili w głosowaniu posłowie bezpartyjni, widzę wyraz ich stosunku do naszej partii i jej polityki, do nadrzędnej sprawy jedności narodu.

Będę uważał za swój obowiązek dbać o to, aby działalność rządu znajdowała zawsze oparcie we Froncie Jedności Narodu i do jego umocnienia się przyczyniał.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Za pięć tygodni naród nasz w wyborach powszechnych powoła Sejm VIII kadencji. Zgodnie z konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej obecny rząd złożony jest pełnomocnictwem nowo wybranemu Sejmowi, który podejmie decyzje w sprawie składu Rady Ministrów w nowej kadencji. Wtedy też nowy rząd przedstawi Sejmowi i społeczeństwu, długofalowy program swoich prac. Dziś chciałbym się ograniczyć do kilku tylko problemów, na których rząd skupi główną uwagę w najbliższym czasie oraz zasad, które wyznaczą kierunki jego działania.

Przed trzema dniami zakończył swe obrady VIII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Dokonał on gruntownej wnikliwej oceny aktualnego stanu państwa, naszej gospodarki, polityki społecznej, oświaty i kultury. Jesteśmy w pełni świadomi wagi postanowień Zjazdu. One to stanowią będącą linią programową działania rządu.

Oznacza to z jednej strony nakaz konsekwentnej kontynuacji strategii, którą pomyślnie, aczkolwiek nie bez trudności realizujemy od początku lat 70-tych, pomażąc materiałny i duchowy potencjał narodu i państwa oraz umacniając miejsce Polski w świecie.

Z drugiej jednak strony VIII Zjazd uświadomił, że szczególnie silną konieczność lepszego, bardziej skutecznego realizacji zadań strategicznych, zmniejszenia społecznych kosztów rozwoju, łagodzenia trudności, usuwania hamulców i barier. Musimy dokonać wielkiego wysiłku na rzecz zharmonizowania naszej gospodarki, której potencjał materiałny i kadrowy jest już bardzo duży i nowoczesny. Może i powinien on być lepiej, efektywniej spożytkowany dla rozwoju kraju, dla zaspokajania potrzeb wszystkich ludzi pracy.

Będziemy zatem skupiać naszą uwagę na wzroście efektywności gospodarowania we wszystkich aspektach tego problemu, świadomi że od tego zależy realizacja naszych celów społecznych.

Jest to tym ważniejsze, że musimy być przygotowani na różnego rodzaju trudności wynikające ze skomplikowanej sytuacji międzynarodowej.

Pod koniec stycznia uzyskaliśmy ostateczne dane o wynikach gospodarczych roku ubiegłego. Muszę powiedzieć otwarcie, że na niektórych odcinkach są one gorsze od wcześniejszych przewidywań i szacunków. Dotyczy to w szczególności zaopatrzenia surowców i materiałów, stanu kooperacji, przebiegu inwestycji i nowych uruchomień. Sytuacja taka w znacznym stopniu została spowodowana poważnymi stratami gospodarczymi w pierwszym i drugim kwartale roku ubiegłego. Mamy jednak do czynienia również z trudnościami i niedostatkami o charakterze subiektywnym, których pokonanie jest możliwe poprzez podniesienie jakości pracy we wszystkich dziedzinach i na wszystkich szczeblach, w zarządzaniu i w produkcji. Na tym właśnie chcemy skupić uwagę naszą uwagę.

Kluczową sprawą jest lepsze wykorzystanie i wzrost produktywności majątku trwałego, na którego powiększenie i umocnienie przeznaczyliśmy ogromne nakłady i zaangażowaliśmy niemałe kredyty. W tym celu trzeba krok za krokiem — ale z większą konsekwencją i dalekowzrocznością — niwelować dysproporcje między poszczególnymi działami i gałęziami, zmierzając do zapewnienia rytmicznego funkcjonowania całej gospodarki.

Najpilniejsze zadanie widzę w kontynuacji i intensyfikacji wysiłków na rzecz poprawy sytuacji w energetyce i transporcie. Wykorzystamy w tej dziedzinie liczne propozycje zgłoszone w dyskusji przedzjazdowej i na samym Zjeździe partii.

Mamy sporo trudności w dziedzinie zaopatrzenia materiałowego produkcji. Nie możemy w krótkim czasie radykalnie poprawić stanu rzeczy w tej dziedzinie. Sądzę wszakże, iż możemy i powinniśmy wprowadzić znacznie więcej porządku i realizmu w zakresie współzależności zadań i środków. Idzie o to, aby każde przedsiębiorstwo i jego załoga wiedziały na co mają liczyć. Stworzyliby to lepsze niż obecnie podstawy do racjonalnego wykorzystania stojących do dyspozycji materiałów, a także dla ich oszczędności. Trzeba jednakże pamiętać, że o rytmie produkcji decyduje w praktyce wywiązywanie się każdego zakładu — codziennie i w pełni — z zadań kooperacyjnych, zwłaszcza w dziedzinie surowców i materiałów. Wykonując swoje zobowiązania wobec innych tworzymy najmniejszą podstawę dla niezakończonego biegu własnej pracy.

Przewodząc słuźną politykę szybkiego i efektywnego zagospodarowywania bogactw naszej ziemi, Będziemy nadal iść tą drogą. Kapitałochłonność i długotrwałość inwe-

stycji surowcowych wyznacza jednak pułap naszych możliwości. Nie jesteśmy w stanie go przekroczyć. Istnieje także granica możliwości importowych. Dlatego szczególnie ważnym zadaniem najbliższych lat będzie opanowanie w całej gospodarce trudnej umiejętności zwiększania produkcji materiałnej na drodze racjonalizacji zużycia paliw i surowców, przedstawiania się na paliwa krajowe i surowce łatwiejsze do uzyskania oraz zapewnienie większej efektywności ich zużycia.

Odpowiedzialne zadania wynikają z uchwał VIII Zjazdu dla rolnictwa i gospodarki żywnościowej. Jestem przekonany, że w urzeczywistnieniu tych zadań kierować się będziemy stabilnymi, dającymi szanse wszystkim sektorom rolnictwa, a zarazem torującym drogę stopniowym przemianom społecznym i poprawie warunków życia wsi, zasadami polityki rolnej PZPR, kształtowanej wspólnie z ZSL.

Rolnictwo zapewni nam na miarę naszych możliwości dostawę środków produkcji, doskonałe warunki ekonomiczne, pomoc specjalistów rolnych, by na tej drodze rozwijać aktywność i inicjatywę produkcyjną rolników. Stały wzrost produkcji rolnej oraz zwiększenie jej towarowości, to główny warunek osiągnięcia strategicznego celu jakim jest samowystarczalność w dostatnim zaspokajaniu żywnościowych potrzeb narodu.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Ujemne saldo obrotów handlowych z zagranicą, mimo ponadplanowego importu zbóż, zmniejsza się systematycznie. Ale główne zadania w tej mierze są jeszcze przed nami. Są one bardzo trudne. Wymagają znacznie szybszego wzrostu produkcji eksportowej oraz istotnego podniesienia jej jakości. Sprawie tej poświęcimy maksimum uwagi w pracy rządu i całej administracji gospodarczej.

Dalszy pomyślny rozwój naszego kraju wymaga wydatnego zwiększenia udziału Polski w międzynarodowym podziale pracy. Szczególne znaczenie ma dla nas rozwój współpracy ze Związkiem Radzieckim i zacieśnienie współdziałania ze wszystkimi państwami socjalistycznymi w ramach RWPG. Mamy w tej dziedzinie dobre perspektywy. Będziemy dokładać starań, aby je wykorzystywać z jak największą korzyścią dla Polski i jej przyjaciół, dla całej socjalistycznej wspólnoty. Kontynuować będziemy współpracę gospodarczą z krajami zachodnimi na zasadach obustronnych korzyści. Działać będziemy na rzecz pomyślnego kształtowania naszych stosunków z krajami rozwijającymi się.

Ważne miejsce w pracach rządu zajmie porządkowanie rozległego frontu inwestycyjnego. Dokonała przez VIII Zjazd ocena wszechstronnie charakteryzuje zarówno wielką, historyczną wręcz rolę ogromnego wysiłku inwestycyjnego w ostatniej dekadzie, jak i liczne słabości działalności inwestycyjnej.

Rozmiary przyszłych nakładów inwestycyjnych muszą odpowiadać obecnym uwarunkowaniom rozwoju kraju. Nakłady za małe wpłynęłyby hamując na rozwój potencjału wytwórczego i na długie lata ograniczyłyby możliwości zaspokajania potrzeb społecznych. Nakłady za duże powiększyłyby napięcia i zakłócenia, prowadziłoby do zamrażania i rozpraszania środków.

Śmiały, ale wyważony plan inwestycyjny musi zapewniać rzeczywiste pierwszeństwo dla zadań uzanych przez VIII Zjazd za najważniejsze, umożliwiając skuteczną koncentrację sił i środków, co warunkuje szybką realizację poszczególnych zamierzeń.

Złożone zadania społeczno-gospodarcze, w obliczu których kraj nasz stoi, wymagają będą dalszego zwiększenia roli nauki, zarówno jako źródła innowacji i postępu, jak też niezastąpionego czynnika optymalizacji decyzji. Kontynuując dobre w tym względzie tradycje tworzyć będziemy niezbędne warunki dla rozwoju nauki i odwoływać się do jej pomocy.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Ogromne znaczenie, tak gospodarcze jak i społeczne, ma zwiększenie produkcji towarów rynkowych w odpowiedniej ilości i asortymencie, przede wszystkim tych, które odgrywają największą rolę w masowej konsumpcji. Będziemy sprzyjać przyspieszeniu i prawidłowemu kierunkowi rozwoju usług oraz rzemiosła.

Rząd kierować się będzie zasadą, że polityka zaopatrzenia rynku i kształtowania struktury cen zapewnić powinna, zgodny z uchwałą VIII Zjazdu, wzrost płac realnych i dochodów ludności. Będziemy też dążyć do tego, aby zgodnie z dyrektywą partii zapewniać właściwe relacje między wzrostem produkcji towarów i usług, a wzrostem płac i dochodów ludności.

Nie możemy obiecać poważnego, a zwłaszcza, szybkiego zwiększenia dostaw rynkowych niektórych deficytowych obecnie artykułów. Powinniśmy zatem tak kształtować funkcjonowanie rynku, aby zmniejszać dotkliwosci niedostatków, oszczędzać czas tracony na wyczekiwanie w kolejkach, sprawić, że towary będą nabywane, a nie „załatwane”. Jest to zadanie bardzo ważne, ale towarzyszyć mu muszą potwierdzone codzienną praktyką wysiłki na rzecz systematycznego polepszania równowagi rynkowej.

Obecnie, kiedy wolniej rośnie dochód narodowy i dochody ludności, obowiązywać musi w całej naszej polityce szczególna dbałość o przestrzeganie sprawiedliwości społecznej, o zapobieganie nieuzasadnionym rozpiętościom w płacach i dochodach, zdecydowane przecinanie możliwości dochodów nie zapracowanych, łepienie marnotrawstwa i nadużyć. Wiele zależy tu od całego społeczeństwa, ale

jeszcze więcej od władz wszystkich szczebli. W walce o wysokie morale w życiu publicznym będziemy zdecydowani i konsekwentni.

W polityce społecznej w centrum naszej uwagi znajdować się będzie nadal sytuacja mieszkaniowa, pełne wykonanie ilościowych i jakościowych zadań w tej dziedzinie. Otarzać będziemy stałą opieką sprawy rozwoju oświaty i kultury oraz ochrony zdrowia. W myśli idei przewodnich VIII Zjazdu wszystkie nasze poczynania ogniskować się będą wokół spraw i potrzeb rodziny, wokół jej pomyślności.

WYSOKI SEJMIE

Zgodnie z zaleceniami VIII Zjazdu i powszechną opinią wyrażoną w dyskusji zjazdowej, będziemy doskonaląc system planowania i zarządzania gospodarką. W pierwszym rzędzie konieczne będą takie zmiany, które pozwolą uruchomić rezerwy proste tkwiące w lepszym wykorzystaniu czasu pracy maszyn i urządzeń, paliw, surowców i materiałów, w umocnieniu elementarnej dyscypliny. Wiele pożytku może przynieść porządkowanie podziału kompetencji między ogniwami centralnymi i terenowymi, ministerstwami, zjednoczeniami i przedsiębiorstwami, a także likwidacji utrudnień i przeszkód na drodze inicjatyw kadry i załóg, inicjatyw ludzi pracy.

Podstawę prawidłowych ocen i decyzji stanowić będzie rzetelna, zgodna z rzeczywistością, ewidencja i statystyka.

Będzie to mieć istotne znaczenie w doskonaleniu planów i ich realizacji. Musi temu towarzyszyć zasadnicze polepszenie dyscypliny realizacyjnej. Trzeba nad planami dobrze i długo pracować, ale po ich uchwaleniu traktować je jako niezłomne prawo, jako zobowiązanie wobec społeczeństwa.

Kontynuować także będziemy prace nad zmianami systemowymi w funkcjonowaniu gospodarki, które umocnią rolę narzędzi ekonomicznych w kierowaniu gospodarką i skuteczniejsze stymulować będą wzrost efektywności.

WYSOKA IZBO!

Zadania społeczno-gospodarcze, w obliczu których stojemy mają charakter ogólnonarodowy. Obowiązkiem rządu jest właściwe sterowanie zbiorowymi wysiłkami, ale o rozwiązaniu problemów decydujemy wszyscy, całe społeczeństwo, decyduje powszechna rzetelna praca, wypełnianie powinności i dotrzymywanie zobowiązań na każdym stanowisku, w każdym zakładzie pracy i gospodarstwie rolnym, w każdej instytucji, na wszystkich szczeblach.

Szczególną wagę będziemy przykładać do pełnego i rytmicznego wykonywania zadań produkcyjnych bieżącego roku. Od tego zależy punkt wyjścia dla przyszłego pięcioletnia. Mamy niemałe atuty stworzone w całym trzydziesto-pięcioletniu Polski Ludowej i pomnożone w mijającej dekadzie. Nawet trudności i niedostatki, które krytykujemy, potencjalnie rzecz biorąc, mogą stać się naszymi autentycznymi rezerwami, jeśli będziemy je przezwyciężać zdecydowanie i konsekwentnie. Apelujemy o dobrą, wydajną i skuteczną pracę, ale na apelach nie możemy poprzestać. W naszym kraju łatwiej dyskutować się o tym, co mają zrobić inni, trudniej i rzadziej o własnych powinnościach i własnej pracy. Gotowi będziemy w działalności rządu wyjść na spotkanie każdej konstruktywnej krytyce, ale jednocześnie tam, gdzie wynika to z naszych kompetencji wymagać będziemy pełnej i rzetelnej realizacji obowiązków przez wszystkich i przez każdego.

Atmosfera, która towarzyszy VIII Zjazdowi partii, odzwidk w jakim przyjęty został programowy referat to, że Edwarda Gierka, pozwalają liczyć na to, że w realizacji takiej polityki rząd znajdzie wsparcie wielokrotnie sprawdzonej, patriotycznej, postawy naszego społeczeństwa.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Rząd i cała administracja państwowa są żywotnie zainteresowane w pogłębianiu demokracji socjalistycznej, we współpracy z organami przedstawicielskimi, z samorządem, ze związkami zawodowymi i organizacjami społecznymi.

Dbając o autorytet administracji państwowej i gospodarczej i budując go, pamiętać będziemy zawsze o tym, iż w naszym socjalistycznym państwie wyrasta on nie z arbitralnego rozstrzygnięcia spraw lecz ze skutecznego i słusznego działania w ścisłej więzi ze społeczeństwem.

Rząd będzie kontynuować dotychczasową linię w polityce wyznaczonej, bo dobrze służyła ona i powinna służyć ważnej sprawie jedności narodu w kształtowaniu pomyślności ojczyzny.

Wielką wagę przywiązywać będziemy do prawidłowej realizacji znalezionego kodeksu postępowania administracyjnego jako narzędzia poprawy stanu rzeczy w stosunkach między władzą a obywatelami.

Równocześnie rząd dbać będzie o poszanowanie dla prawa jako podstawy ładu państwowego i społecznego.

Widzimy szczególną potrzebę umocnienia pozycji i odpowiedzialności poszczególnych ministrów za powierzony im zakres spraw przy jednoczesnym zwiększeniu ich współodpowiedzialności za całość polityki rządu. Stawiamy na rozszerzenie uprawnień, ale i odpowiedzialności województw, miast i gmin. Prawidłowo rozwijać poszczególne działy gospodarki i życia społecznego, a także regiony kraju, można jedynie z pozycji współodpowiedzialności za całokształt polityki narodowej. Przestrzeganie tej zasady zawsze było ważne, dziś jest absolutną koniecznością.

WYSOKA IZBO!

VIII Zjazd partii potwierdził dobitnie linię generalną polityki zagranicznej, którą Polska Rzeczpospolita Ludowa kieruje się od początku swego istnienia i która zapewnia pełną realizację żywotnych interesów naszego narodu: niepodległości i suwerenności, bezpieczeństwa i rozwoju. Określone zostały równocześnie najważniejsze zadania aktualne, Rada Ministrów będzie realizować je konsekwentnie i aktywnie.

Zgodnie z fundamentalnymi założeniami, wagę najwyższą będziemy przykładać do dalszego pogłębiania braterskiej i sojuszniczej współpracy ze Związkiem Radzieckim. Z każdego punktu widzenia wszechstronne stosunki przyjaźni polsko-radzieckiej, mają znaczenie kluczowe, stanowią więc będą w naszych działaniach kierunek priorytetowy.

Rozwijając będziemy bliskie stosunki z naszymi sąsiadami — Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Niemiecką Republiką Demokratyczną, ze wszystkimi państwami socjalistycznymi. Współzależność z nimi zacieśniać będziemy polityczno-obronny sojusz Układu „Warszawskiego”, stale umacniając obronność naszego kraju.

Najgorętszym pragnieniem narodu polskiego, tak strasliwie doświadczanego przez wojnę, jest zachowanie dobrodziejstwa pokoju. Z wielką uwagą śledzimy rozwój sytuacji międzynarodowej, którą w ostatnim okresie cechuje poważny wzrost napięcia wywołany zimnowojennym kursem sił imperialistycznych, a w szczególności nakreślenie przez nie nowej spirali zbrojeń rakietowo-nuklearnych.

Podzielamy wnikliwą i principjalną ocenę źródeł obecnej sytuacji międzynarodowej i dróg wyjścia, przedstawioną przez sekretarza generalnego KC KPZR, przewodniczącą Rady Najwyższej ZSRR — towarzysza Leonida Breżniewa w znanym wywiadzie dla dziennika „Prawda”. Podzielamy jego optymizm i jego propozycje.

Przeciwstawiając się powrotołowi ku zimnej wojnie, Polska we współpracy ze swoimi sojusznikami, prowadzić będzie dialog ze wszystkimi zainteresowanymi państwami i wesprze każdy konstruktywny wysiłek mający na celu utrzymanie i rozwijanie pozytywnych tendencji w stosunkach międzynarodowych.

Rząd podejmie przede wszystkim aktywne działania, aby doprowadzić do realizacji doniesień inicjatyw towarzysza Edwarda Gierka, zwołania w naszej stolicy — Warszawie, konferencji w sprawie odprężenia militarnego i rozbrojenia w Europie.

Uchwały VIII Zjazdu dały wyraz solidarności Polski z narodami walczącymi o wolność i suwerenność, o prawo do decydowania o swoim rozwoju. Rząd będzie rozwijał partnerską współpracę z krajami Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej.

Celem wszystkich działań rządu będzie umacnianie pozycji i autorytetu Polski w świecie, które odpowiadają wielkim wolnościowym i patriotycznym tradycjom naszego narodu, dadzą mu uzasadnioną satysfakcję, sprzyjać będą pomyślnemu rozwojowi kraju, a nade wszystko zapewnią pokój.

OBYWATELE POSŁOWIE!

W toku VII kadencji Sejmu osiągnęliśmy znaczny postęp we wszystkich dziedzinach rozwoju kraju. Istotny wkład do tego postępu wniosł rząd, na którego czele stał towarzysze Piotr Jaroszewicz. Odnosząc się do szacunków i umiarem dla jego pracy, chcę zapewnić Sejm, że będziemy się starali kontynuować i rozwijać to wszystko, co stanowi o dorobku, o sukcesach i powodzeniach w pracy Rady Ministrów i całej administracji państwowej.

W tym krótkim czasie, jaki dzieli nas od nowej kadencji nie zdążyliśmy rzecz jasna rozwiązać nawet najpilniejszych spośród problemów, które przedstawił Sejmowi. Rzec jednak w tym, aby niezwłocznie i od dziś, przystąpić do pracy i krok za krokiem iść naprzód.

Chcemy, aby rząd był konsekwentny w realizacji postanowień VIII Zjazdu, sprawiedliwy w decyzjach, oszczędny w wydatkowaniu środków państwowych, skuteczny w działaniu. Ku temu będziemy zmierzać. Wierzę, że z waszą pomocą — obywateli posłowie, z pomocą całego społeczeństwa, cele nasze zostaną osiągnięte.

WYSOKI SEJMIE

Wnoszę o niezbędne zmiany w składzie Rady Ministrów. Po pierwsze — o odwołanie ze stanowiska wiceprezesa Rady Ministrów obywatela Jana Szydłaka, którego Biuro Polityczne KC PZPR zamierza rekomendować na inną odpowiedzialną funkcję. Wyrażam obywatelowi Szydłakowi podziękowanie za jego pracę w rządzie. Po drugie — proponuję powołać na stanowisko wiceprezesa Rady Ministrów obywatela Kazimierza Barcikowskiego, zastępcę członka Biura Politycznego KC KPZR. Kazimierz Barcikowski jest Wysokiej Izbie dobrze znany zarówno z pracy w rządzie, jak i z działalności politycznej i społecznej.

Po trzecie — wnoszę o powołanie obywatela Ryszarda Karskiego na wakuujące stanowisko ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej. Obywatel Ryszard Karski posiada wieloletnie doświadczenie w dziedzinie handlu zagranicznego. Jestem przekonany, że ma on wszystkie niezbędne kwalifikacje dla wypełniania odpowiedzialnej funkcji kierowania resortem handlu zagranicznego i gospodarki morskiej.

Wystąpienia przedstawicieli klubów poselskich oraz kół poselskich na Sejm

Władysław Kruczek — PZPR

Przed rządem, którego kierownictwo Wysoka Izba powierzyła dziś członkowi Biura Politycznego KC PZPR Edwardowi Babiuchowi, stoją wielkie i odpowiedzialne zadania wynikające z programu uchwalonego przez VIII Zjazd. Pierwsze założenia planu działań pozostają w zgodzie z programem VIII Zjazdu i wychodzą naprzeciw skierowanemu przez I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka apelowi o podjęcie realizacji zadań wynikających z uchwał Zjazdu.

Słusznie oświadczenie prezesa Rady Ministrów zapowiada skuteczne eliminowanie z praktyki naszego życia społecznego i gospodarczego tego wszystkiego, co nasz postęp hamuje i utrudnia. Służnie za główne zadania uznaje poprawę efektywności, lepsze zharmonizowanie rozwoju gospodarki, uzyskanie korzystniejszych wyników w dziedzinie handlu zagranicznego, usprawnienie frontu inwestycyjnego, poprawę funkcjonowania centralnych i terenowych organów administracji państwowej i gospodarczej, podnoszenie dyscypliny i wydajności pracy.

Szczególnie ważnym i odpowiedzialnym zadaniem rza-

du jest natychmiastowe podjęcie prac nad 5-letnim planem społeczno-gospodarczego rozwoju kraju na lata 1981—1985. Plan ten powinien stać się podstawowym narzędziem kierowania, określającym główne cele, środki i instrumenty polityki społeczno-gospodarczej państwa i kształtującą kierunki dalszych nieodwrotnych i ziemian strukturalnych w gospodarce.

Pomyślna realizacja zadań w sferze gospodarczej zależy od sprawności i efektywności funkcjonowania całego systemu państwa socjalistycznego, od siły przejawiania się państwowo-moralnej jedności naszego narodu, której pogłębianiu i utrwalaniu służy współdziałanie naszej partii z ZSL i SD oraz z wszystkimi organizacjami i siłami społecznymi skupionymi w FJN, z milionami bezpartyjnych obywateli. Coraz większą rolę powinny odgrywać ukształtowane w naszym systemie demokracji socjalistycznej formy samorządu, organizacje społeczne i spółdzielcze.

W dalszej części Władysław Kruczek podkreślił, że nasza ojczyzna, jako niezłomne ognisko wspólnoty socjalistycznej, wnoszący liczący się wkład w obronę i umacnianie pokoju

w Europie i na świecie. Z pełną aprobatą przyjmujemy więc zawarte w deklaracji prezesa Rady Ministrów, stwierdzenia dotyczące linii działania w polityce zagranicznej. Jesteśmy pewni, że działalność rządu będzie służyć dalszemu zacieśnianiu braterskiej przyjaźni i współpracy z ZSRR i całą wspólnotą socjalistyczną, że będą podejmowane wszechstronne wysiłki celem kontynuowania odprężenia między-narodowego, łagodzenia napięć i pokojowego rozwiązywania konfliktów, ograniczania wysiłku zbrojeń i realnych posunięć rozbrojenia.

Mówca przyłączył się do podziękowań złożonych z trybuny VIII Zjazdu PZPR przez I sekretarza KC Edwarda Gierka, wybitnemu działaczowi partyjnemu i państwowemu.

Zdzisław Tomal — ZSL

W imieniu kierownictwa stronnictwa i klubu poselskiego ZSL serdecznie gratuluję złożył posłowi Edwardowi Babiuchowi w związku z powierzeniem mu zaszczytnego i równie odpowiedzialnego stanowiska prezesa Rady Ministrów — pos. Zdzisław Tomal. Zdajemy sobie sprawę — podkreślił — że obowiązek premiera są ogromnie trudne.

Prawidłowe określenie swych zadań przez rząd to tylko jeden z warunków pomyślnej realizacji ogólnonarodowych zamierzeń naszego państwa — oświadczył Wł. Kruczek. — Decydujące znaczenie ma poparcie tych zadań przez społeczeństwo. Atmosfera VIII Zjazdu, jego rzetelny i rozbudowany charakter, powszechne poparcie udzielone programowi Zjazdu przez społeczeństwo — wszystko to świadczy, że możemy liczyć na rzetelną, czynną, obywatelski stosunek naszego narodu do wspólnie przedyskutowanych zadań.

W imieniu klubu poselskiego PZPR mówca oświadczył, że w swej działalności rząd może liczyć na aktywne poparcie posłów oraz wszystkich działaczy i członków naszej partii.

przesowi Rady Ministrów — pos. Piotrowi Jaroszewiczowi. — ZSL idzie wspólną drogą z przewodnią siłą polityczną narodu — PZPR. Wspólnie też — powiedział poseł — będziemy walczyć w życie program społeczno-gospodarczego rozwoju Polski, sformułowany w referacie programowym I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka i uchwał VIII Zjazdu partii. Nie ma innej drogi zapewnienia pomyślnego rozwoju Polski, jak ta, którą wypracował VIII Zjazd. Przeciwieństwem musimy wiele napieć i trudności, ale mamy ku temu poważne możliwości. W latach osiemdziesiątych opanować musimy umiejętność nowoczesnego gospodarowania, a więc efektywnego wykorzystania posiadanej i nadal rozbudowywanego potencjału produkcyjnego.

Trwałości i stabilności zasad oraz celów wspólnej polityki rolnej PZPR i ZSL została przez VIII Zjazd potwierdzona — zaakcentował Z. Tomal. Będzie ona kontynuowana i rozwijana koryżąc wzrost produkcji rolnej z postępową strukturą agrarną. Zadania produkcyjne stawiają przed rolnikami wyższe i odpowiedzialniejsze wymagania. Niezbędna jest również poprawa zaopatrzenia rolnictwa w przemysłowe środki produkcji. Z pocutem tym większej odpowiedzialności

podejmujemy prace nad podniesieniem efektywności gospodarki rolnej.

W klimacie powszechnego żywienia politycznego, jakie towarzyszyło dyskusji przedzjazdowej oraz obradom VIII Zjazdu PZPR wchodzimy w kampanię wyborczą do Sejmu i wojewódzkich rad narodowych. Jesteśmy przekonani — zaakcentował poseł — że kampania przedwyborcza będzie ogólnonarodową debatą nad najważniejszym i najefektywniejszym wcieleniem w życie programu VIII Zjazdu PZPR, który wzbogacony wnioskami z wyborczej debaty będzie dla nowo wybranego Sejmu i wojewódzkich rad narodowych, dla rządu i całej administracji państwowej polityczną podstawą tak w sterowaniu realizacją planu roku bieżącego, jak i przy opracowywaniu planu na przyszłe 5-lecie.

ZSL nie będzie szczędzić sił — podkreślił Z. Tomal — aby kampania wyborcza i sam akt wyborczy stały się manifestacją jedności naszego narodu, niezłomnej woli zapewnienia pomyślnego rozwoju Polski, umacniania braterskiej przyjaźni ze Związkiem Radzieckim i krajami wspólnoty socjalistycznej, niezłomnej woli życia i pracy w pokoju i dla pokoju.

Piotr Stefański — SD

Zabierając głos w imieniu posłów Stronnictwa Demokratycznego, pos. Piotr Stefański podkreślił, że wystąpienie prezesa Rady Ministrów Edwarda Babiucha wyraża wolę wcielenia w życie programu VIII Zjazdu PZPR i deklarację polityczną, że kampania przedwyborcza będzie ogólnonarodową debatą nad najważniejszym i najefektywniejszym wcieleniem w życie programu VIII Zjazdu PZPR, który wzbogacony wnioskami z wyborczej debaty będzie dla nowo wybranego Sejmu i wojewódzkich rad narodowych, dla rządu i całej administracji państwowej polityczną podstawą tak w sterowaniu realizacją planu roku bieżącego, jak i przy opracowywaniu planu na przyszłe 5-lecie.

Strategia, której nadrzędnym celem jest dobro człowieka, dobro każdej polskiej rodziny, pozwoliła zgromadzić wielki społeczny kapitał inicjatyw i energii, wiedzy i doświadczenia. Trzeba ten kapitał spożytkować. Zbudowany został w latach siedemdziesiątych nowoczesny potencjał gospodarczy. Trzeba go lepiej wykorzystywać.

Zdecydowana, ogromna większość naszego społeczeń-

stwa — kontynuował mówca — chce rzetelną pracę pomażać się kraju i własny dobrobyt. Oczekuje ona pełnych warunków dla takiej pracy: dobrej organizacji, sprawnego kierownictwa, ładu i dyscypliny, respektowania zasad socjalistycznej sprawiedliwości społecznej. Oczekiwaniom tym wychodzą naprzeciw zasady działania rządu. Ich realizacja jest warunkiem poprawy efektywności gospodarowania, a więc rozwiązywania kluczowego problemu naszego kraju. Szczególne znaczenie ma tu świadoma dyscyplina.

Mówca podkreślił, że Stronnictwo zwiększy swe wysiłki w wynikające z wspólnej z PZPR polityki w sferze usług, drobnej wytwórczości i rzemiosła. Działacze będą na rzecz eliminacji wszelkich występujących zjawisk nierzetelności.

Stronnictwo będzie angażować swych członków i środowiska w realizację programu mieszkaniowego, żywnościowego, doskonałego i rozwoju ogrodu, doświadczenia. Trzeba ten kapitał spożytkować. Zbudowany został w latach siedemdziesiątych nowoczesny potencjał gospodarczy. Trzeba go lepiej wykorzystywać.

Uchwała VIII Zjazdu PZPR

ciąg dalszy ze str. 1

II. MATERIAŁNE WARUNKI REALIZACJI CEŁÓW SPOŁECZNYCH

Osiągnięcie nakreślonych celów społecznych wymagać będzie dalszej rozbudowy i unowocześnienia potencjału gospodarczego kraju, lepszego zharmonizowania gospodarki, poprawy efektywności gospodarowania, podniesienia na wyższy poziom jakości pracy całego społeczeństwa.

W obecnych skomplikowanych warunkach zewnętrznych osiągnięcia zakładane na lata 1981-1985 wzrostu społecznego, dochodów i płac realnych będzie możliwe tylko pod warunkiem lepszego wykorzystania posiadanych zasobów energii, surowców i materiałów, majątku trwałego, zasobów pracy, kwalifikacji ludzkich.

Należy dążyć, aby dochód narodowy wytworzony wzrósł w latach 1981-1985 o 14-18 proc. Podstawowym czynnikiem wzrostu dochodu narodowego powinna być poprawa efektywności gospodarowania. Towarzyszyć temu powinno lepsze dostosowanie struktury produkcji do potrzeb społecznych i systematyczna poprawa jakości wyrobów.

1. Poprawa efektywności gospodarowania i harmonizowanie rozwoju gospodarki

Konieczne jest optymalne rozmieszczenie i wykorzystanie zasobów pracy w gospodarce, doskonalenie organizacji pracy i lepsze wykorzystanie czasu roboczego. Niezbędna jest zasadnicza poprawa dyscypliny pracy, rytmiczności zaopatrzenia przedsiębiorstw oraz usprawnienie powiązań kooperacyjnych między zakładami.

Należy zwiększyć zmianowość, zwłaszcza w przemyśle maszynowym i materiałowym budowlanych, w celu pełniejszego wykorzystania majątku produkcyjnego i osiągnięcia wydatkowego wzrostu produkcji na drodze bezinwestycyjnej. Niezbędne jest przemieszczanie maszyn i urządzeń z organizacji gospodarczych, w których nie są one w dostatecznym stopniu eksploatowane, do tych jednostek produkcyjnych, które zapewniają lepsze ich wykorzystanie.

Ważnym zadaniem jest także kształtowanie struktury produkcji, aby bardziej sprzyiała ona racjonalizacji gospodarki paliwami i energią, surowcami i materiałami. W przemyśle należy w latach 1981-1985 osiągnąć obniżenie jednostkowego zużycia surowców i materiałów co najmniej o 6-8 proc.

Większą uwagę należy zwrócić na racjonalne zastępowanie surowców importowanych krajowymi. W ważnym zadaniem jest zapewnienie wyższego stopnia przetworzenia i uszlachetnienia surowców i materiałów, wdrażanie materiałochronnych konstrukcji oraz wprowadzanie energooszczędnych urządzeń. Integralną częścią planów w wszystkich jednostkach i organizacjach gospodarczych powinny być zadania zmierzające do obniżenia materiałochłonności i energochłonności produkcji.

Udział inwestycji w dochodzie narodowym do podziału kształtował się będzie w latach 1981-1985 poniżej 20 proc. Pierwotnie miało być 20 proc. Pierwotnie miało być 20 proc. Pierwotnie miało być 20 proc.

Trzeba tworzyć preferencje dla inwestycji służących wzrostowi zdolności eksportowych jednostek i budownictwa mieszkaniowego. Należy rozwijać inwestycje służące zwiększeniu zdolności produkcyjnych energetyki, rozwojowi transportu i wzrostowi przetworzenia w portach, a także inwestycje przyczyniające się do oszczędności w zużyciu paliw i energii, surowców i materiałów.

Konieczny jest postęp w usprawnianiu działalności inwestycyjnej i poprawie efektywności procesów inwestycyjnych.

Duże znaczenie dla dalszego wzrostu produkcji i podnoszenia jej efektywności ma harmonizacja rozwoju poszczególnych gałęzi i branż przemysłu oraz unowocześnianie i podnoszenie poziomu jakości produkcji i usług.

Jednym z podstawowych czynników wzrostu efektywności gospodarowania powinno stać się postępowanie naukowo-techniczne. Należy zapewnić dalszą koncentrację wysiłku naukowo-badawczego na najważniejszych celach rozwoju społeczno-gospodarczego.

Powinno się zwiększyć wkład zaplecza naukowo-technicznego resortów i organizacji gospodarczych, Polskiej Akademii Nauk i szkół wyższych w lepsze wykorzystywanie wszystkich czynników produkcji. Konieczne jest podniesienie sprawności i efektywności wykorzystania krajowych i zagranicznych osiągnięć naukowo-badawczych i rozwiązań innowacyjnych. Należy szerzej i efektywniej rozwijać prace nad doskonaleniem zakupionych licencji, rozwijać ruch wynalazczy i racjonalizatorski.

2. Rozwój przemysłu, budownictwa transportu i handlu zagranicznego

W latach 1981-1985 nastąpi dalszy wzrost produkcji przemysłowej. Zakłada się, że ulegnie ona zwiększeniu o 20-24 proc.

Jednym z podstawowych warunków osiągnięcia założonych na lata osiemnastolat celów jest zaspokojenie rosnącego zapotrzebowania na paliwa i energię.

Dzięki intensyfikacji wydobycia, rozbudowie istniejących oraz budowie nowych kopalń, w tym w Lubelskim Zagłębiu Węglowym, wydobywanie węgla kamiennego powinno w 1985 r. osiągnąć poziom 232-235 mln ton. Wydobywanie węgla brunatnego powinno osiągnąć poziom 80-90 mln ton, zwłaszcza w wyniku eksploatacji złóż Bełchatowskiego Okręgu Paliwowo-Energetycznego. Należy kontynuować prace nad dalszym rozwojem energetyki, w tym także energetyki jądrowej. W latach 1981-1985 produkcja energii elektrycznej powinna wzrosnąć o 24-28 proc.

Pokrycie wzrastających potrzeb paliwowych gospodarki wymaga przede wszystkim wykorzystania dalszych krajowych możliwości pozyskania paliw i energii, intensyfikacji poszukiwań geologicznych oraz wykorzystania niekonwencjonalnych źródeł energii. Niezbędna jest jednocześnie racjonalizacja gospodarki paliwami, w tym węglem oraz energią elektryczną i ciepłą. Należy tworzyć warunki do dalszego wzrostu wydobycia siarki, soli kamiennych, kruszyw i innych kopalni.

Produkcja stali powinna osiągnąć w 1985 r. 23-24 mln ton, a produkcja miedzi 500 tys. ton. Należy realizować dalszą rozbudowę Huty „Kattowice”, modernizować starą hutę Śląską i Zagłębia, a także obiekty m.in. w hutach im. Lenina, im. Bieruta, „Stalowa Wola”, „Warzawa” i innych zakładach hutniczych.

Produkcja przemysłu elektromaszynowego powinna w latach 1981-1985 zwiększyć się o około jedną trzecią. Szybko powinny rozwijać się zwłaszcza branże przemysłu maszynowego, służące zaspokajaniu potrzeb społecznych oraz rekonstrukcji i modernizacji gospodarki narodowej. Wzrosnąć powinien udział przemysłu elektromaszynowego w eksporcie. Niezbędne jest w tym celu dalsze podniesienie jakości, nowoczesności, niezawodności wyrobów oraz ich lepsze dostosowanie do wymagań odbiorców.

Produkcja przemysłu chemicznego powinna w latach 1981-1985 wyprzedzić rozwój innych gałęzi przemysłu i wzrosnąć o 28-34 proc. Należy rozwinąć produkcję nowoczesnych wyrobów i zintensyfikować prace nad wykorzystaniem krajowych surowców chemicznych. Trzeba stworzyć warunki do przetrwania 20-22 mln ton ropy naftowej oraz realizacji programu jej pogłębionej przerobki. Poprzez modernizację istniejących zakładów oraz uruchomienie zakładów „Police II” należy zwiększyć produkcję nawozów sztucznych.

Produkcja przemysłu lekkiego powinna wzrosnąć w nadchodzącym pięcioletniu o 12-13 proc. Szczególną uwagę powinna być zwrócona na lepsze dostosowanie asortymentu wyrobów do popytu oraz na ich wyższą jakość i nowoczesność. Przemysł lekki powinien zapewnić produkcję zaopatrzenia rynku, zwłaszcza w wyroby dla niemowląt, dzieci i młodzieży oraz artykuły służące wyposażeniu mieszkań.

W latach 1981-1985 powinien nastąpić szybki i wszechstronny rozwój społecznego przemysłu drobnego. Zakłady przemysłu drobnego powinny rozwijać produkcję m.in. w oparciu o miejscowe surowce i materiały, odpady produkcyjne i surowce wtórne. Szczególny nacisk powinien być położony na rozwój branż spożywczych. Trochę będziemy odczuwać dalszy rozwój rzemiosła.

W budownictwie należy poprawić efektywność procesów budowlanych. Potencjał budownictwa trzeba odpowiednio dostosować do zwiększonych zadań modernizacyjnych.

Kluczowe znaczenie dla prawidłowego rozwoju w nadchodzącym pięcioletniu powinno mieć dalsza modernizacja i rozbudowa transportu oraz podniesienie poziomu jego organizacji i funkcjonowania. Konieczny jest wydajny postęp w wykorzystaniu taboru transportowego oraz w mechanizacji prac ładunkowych. Trzeba stworzyć warunki do rozbudowy i modernizacji bazy technicznej PKP w rejonach o dużym natężeniu przewozów. W ważnym zadaniem jest dalsza modernizacja i rozbudowa dróg i układów komunikacyjnych. Trzeba rozwijać przewozy żegluga śródlądową oraz komunikację lotniczą. Należy udoskonalić funkcjonowanie komunikacji pasażerskiej, zwłaszcza dojazd do pracy.

W latach 1981-1985 powinien nastąpić dalszy rozwój gospodarki morskiej. Rozwijać

ny i unowocześniany będzie przemysł stoczniowy. Zwiększyć należy zdolności przeładunkowe portów morskich. Konieczny jest dalszy kompleksowy rozwój morskiej gospodarki rybnej.

W latach 1981-1985 konieczny jest dalszy rozwój oraz modernizacja łączności. Należy tworzyć warunki do zwiększenia liczby abonentów telefonicznych o 500-600 tys. jak również zwiększenia zakresu i podniesienia jakości usług telekomunikacyjnych i pocztowych.

Ważne ognio w strategii rozwoju społeczno-gospodarczego Polski w nadchodzącym dwudziestoleciu powinno stanowić kompleksowe zagospodarowanie i wykorzystanie zasobów wodnych kraju, w szczególności Wisły i Odry oraz ich dopływów.

Jednym z podstawowych warunków realizacji programu jest zwiększenie udziału naszej gospodarki w międzynarodowym podziale pracy.

W latach 1981-1985 należy zwiększyć udział produkcji na eksport w produkcji przemysłowej do co najmniej 17 proc. Proeksportowy rozwój gospodarki wymaga ukierunkowania inwestycji na modernizację tych gałęzi i branż przemysłu, których wyroby mają ugruntowaną pozycję na rynkach zagranicznych oraz perspektywy efektywnego eksportu. Produkcji eksportowej należy zapewnić bezwzględny priorytet. Konieczne jest jednocześnie kontynuowanie działań na rzecz dalszej racjonalizacji importu.

Będziemy dalej pogłębiać współpracę i integrację z krajami wspólnoty socjalistycznej, szczególnie znaczenie realizacji wieloletnich kierunkowych programów współpracy gospodarczej krajów RWPG.

Szczególne znaczenie Polska przywiązuje do wszechstronnego rozwoju współpracy ze Związkiem Radzieckim. Będziemy działać na rzecz pogłębienia powiązań specjalizacyjnych i kooperacyjnych między gospodarkami obu krajów, dążąc do dalszego rozwoju oraz doskonalenia form współpracy naukowo-badawczej i projektowo-konstrukcyjnej.

Dużą wagę przywiązuje do rozwoju współpracy gospodarczej z krajami rozwijającymi się. W stosunkach gospodarczych z rozwijającymi się krajami kapitalistycznymi będziemy nadal rozszerzać wymianę handlową oraz inne formy współpracy gospodarczej odpowiadające potrzebom rozwoju kraju.

3. Rozwój rolnictwa, przemysłu rolnospożywczego i gospodarki leśnej

Niezbędne jest zintensyfikowanie działań w kierunku osiągnięcia samowystarczalności kraju w zaopatrzeniu w żywność i surowce rolne. Trzeba dążyć do zrównoważenia w 1985 r. salda importu i eksportu produktów żywnościowych i pasz.

W dążeniu do rozwoju i unowocześnienia rolnictwa partia kierować się będzie zasadami polityki rolnej, wypracowanymi wspólnie z ZSL i sprawdzonymi w latach siedemdziesiątych. Zjazd potwierdza kontynuację tej polityki. Partia i państwo ponierają odpowiedzialność za rozwój rolnictwa i tworzyć dla niego odpowiednie warunki społeczno-ekonomiczne. Ważną rolę w rolnictwie odgrywają państwowe gospodarstwa rolne i rolnicze spółdzielnie produkcyjne. Należy nadal odczuwać troskę i pomocą gospodarstwa indywidualne.

W latach 1981-1985 produkcja końcowa netto rolnictwa powinna wzrosnąć o 12-13 proc. Kluczowym zadaniem rolnictwa i współzależnych z nim działów gospodarki staje się wydajne zwiększenie krajowych zasobów pasz, które warunkują dalszy rozwój produkcji zwierzęcej. W wyniku poprawy agrotechniki i zwiększenia nawożenia mineralnego do 230-250 kg na 1 ha powinny wzrosnąć plony zbóż do 30-32 q z 1 ha, a także plony ziemniaków, buraków cukrowych i innych roślin.

Należy wykorzystać wszystkie możliwości zwiększenia produkcji zwierzęcej, przede wszystkim poprzez poprawę produktywności i dalszy wzrost pogłówna bydła, trzody chlewnej i owiec, głównie w oparciu o wzrost produkcji własnych pasz. Niezbędne jest dalsze zwiększenie produkcji mleka, drobiu i jaj oraz ryb słodkowodnych.

Intensywne wykorzystanie wszystkich użytków rolnych jest społecznym obowiązkiem rolników i pracowników rolnictwa. W dalszym ciągu trzeba chronić grunty przed zainwazowaniem ich na cele nierolnicze.

Konieczne jest dalsze rozwijanie przemysłów wytwarzających środki produkcji dla rolnictwa. Zapewnić one powinny rolnictwu dalszy wzrost dostaw ciągników i wysokowydajnych maszyn, nawozów mineralnych, środków ochrony roślin, materiałów budowlanych i innych środków produkcji rolnej.

Ważnym zadaniem jest e-

fektywnie wykorzystanie wszystkich środków produkcji rolnej. Szczególny wysiłek skoncentrować trzeba na lepszym wykorzystaniu maszyn, urządzeń i pomieszczeń produkcyjnych oraz na racjonalizacji zużycia pasz.

Intensyfikacja produkcji rolnej wymaga zasadniczej poprawy obsługi produkcyjnej gospodarstw indywidualnych i społecznych. Konieczne jest doskonalenie systemu skupu produktów rolnych.

Organizacje samorządu wiejskiego powinny coraz silniej oddziaływać na procesy intensyfikacji produkcji, specjalizacji i kooperacji gospodarstw rolnych.

W intensyfikacji produkcji rolniczej i dalszej poprawie wyżywienia narodu ważną rolę do spełnienia ma przemysł spożywczy. W latach 1981-1985 produkcja tego przemysłu powinna wzrosnąć o 15-20 proc. Szczególną wagę należy zwrócić na większe uszlachetnianie produktów spożywczych, dalszy rozwój przetwórczości a zwłaszcza chłodnictwa.

Podstawowym zadaniem leśnictwa jest zaspokajanie rosnącego zapotrzebowania gospodarki narodowej na surowce drzewne. Konieczne jest jednocześnie zwiększenie troski o ochronę lasów i zachowanie społeczno-rekreacyjnych walorów środowiska przyrodniczego.

Wzrost produkcji przemysłu drzewno-papierniczego o 18-20 proc. powinien przyczynić się do lepszego zaspokojenia zapotrzebowania gospodarki narodowej na wyroby z drewna, opakowania oraz papier, w tym zwłaszcza na cele wydawnicze. Należy zwiększyć produkcję i dostawy na rynek mebli, lepiej dostosować ich asortyment do potrzeb ludności.

4. Doskonalenie systemu funkcjonowania gospodarki

Realizacji celów społeczno-gospodarczych wytyczonych na lata 1981-1985 sprzyjać powinno doskonalenie funkcjonowania gospodarki, stylizujące poprawę efektywności gospodarowania i harmonizację procesów gospodarczych oraz zwiększenie udziału ludzi pracy w zarządzaniu gospodarką.

Należy umocnić rolę planu centralnego jako wykładnika interesów ogólnospołecznych, wytyczającego kierunki rozwoju kraju. Wzmocnieniu funkcji strategicznych centralnego szczebla kierowania gospodarką towarzyszyć powinno rozszerzenie uprawnień i kompetencji zjednoczeń, kombinatów i przedsiębiorstw oraz jednostek terenowych administracji państwowej.

Trzeba w pierwszym rzędzie zwiększyć rolę planu pięcioletniego. Plan pięcioletni jako plan strategiczny, kształtować powinien kierunki przemian strukturalnych w gospodarce, służyć jej harmonijnemu rozwojowi.

W dostosowaniu do wiodącej roli planu pięcioletniego należy doskonalić planowanie roczne. Stanowić ono powinno narzędzie operatywne sterowania gospodarką.

Niezbędne jest zwiększenie dyscypliny realizacji planów — w tym zwłaszcza zapobieganie ich częstym korektom. Wprowadzanie nowych zadań w toku realizacji planu może mieć miejsce tylko wówczas, gdy niezbędne po temu środki wygospodarowane zostały uprzednio na drodze poprawy efektywności. Zdecydowanie należy przeciwdziałać wszelkim odstępstwom od zadań planowych, będącym wyrazem przedkładania interesów branżowych bądź terenowych ponad interesy ogólnospołeczne. W powiązaniu z doskonaleniem planowania społeczno-gospodarczego należy ulepszać system planowania przestrzennego.

Należy doskonalić organizację kierowania gospodarką narodową. Sprzyjać to powinno usprawnianiu procesów decyzyjnych oraz kontroli realizacji zadań.

Należy rozszerzyć uprawnień i odpowiedzialności organizacji gospodarczych i jednostek terenowych, zwiększając rolę mechanizmów ekonomicznych i systemu finansowego w kierowaniu gospodarką. Wymaga to doskonalenia narzędzi ekonomiczno-financeowych. Powinno one skutecznie ukierunkowywać działalność gospodarczą na pełne wykorzystanie potencjału wytwórczego i poprawę społecznej efektywności gospodarowania oraz przeciwdziałać osiągnięciu niezaspokojonych korzyści przez jednostki gospodarcze, na przykład na drodze nieuzasadnionych zmian cen czy podmiian asortymentowych.

Szczególnie pilnym zadaniem jest doskonalenie systemu cen zaopatrzeniowych. Od tego zależy bowiem wykorzystanie rachunku ekonomicznego jako podstawy decyzji produkcyjnych, inwestycyjnych oraz w handlu zagranicznym. Zintensyfikować należy wymagania pracy nad mierzalnymi produktami i systemami motywacji, których stosowanie sprzyjałoby obniżce kosztów własnych produkcji, podwyższeniu jakości wyrobów oraz lepszymu wykorzy-

staniu potencjału wytwórczego.

Należy umacniać dyscyplinę finansową, zwiększyć oddziaływanie aparatu finansowego i banków oraz służb kontrolno-rewizyjnych na działalność jednostek gospodarczych w kierunku podwyższania efektywności gospodarowania.

Niezbędne jest doskonalenie wewnątrzzakładowego rachunku gospodarczego i rachunku kosztów, jak również systematyczne aktualizowanie norm zużycia materiałów, normatywów zapasów, czasu pracy i obsady stanowisk.

Doskonalenie organizacji produkcji, racjonalniejsze wykorzystanie czynników wytwórczych, a zwłaszcza bardziej ścisłe uzależnienie wynagrodzenia od wyników pracy na stanowisku roboczym, w бригадах i wydziałach, powinny być dokonywane przy czynnym współudziale załóg.

W latach 1981-1985 nastąpić powinno dalsze zwiększenie zakresu działalności gospodarczej bezpośrednio zarządzanej przez władze terenowe. Służyć temu będzie m.in. ściślejsze powiązanie dochodów budżetowych województw i gmin z zakresem i efektywnością wykorzystania miejscowych zasobów.

Należy dokonać w 1980 r. pogłębionej oceny obecnego stanu w dziedzinie planowania, zarządzania i systemu ekonomiczno-financeowego oraz opracować kompleksowy program usprawniania funkcjonowania gospodarki. Udoskonalone rozwiązania należy stopniowo wprowadzać w życie, tak aby w 1983 r. obowiązowały one powszechnie.

III. ZADANIA W WALCE O POKÓJ I POSTĘP SPOŁECZNY NA ARENIE MIĘDZYNARODOWEJ

VIII Zjazd w pełni aprobując międzynarodową działalność KC i I Sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka o okresie międzyzjazdowym stwierdza, że dobrze służyła ona umacnianiu bezpieczeństwa, suwerenności i autorytetu Polski, zwiększaniu jej roli w walce o pokój i postęp społeczny.

Ideologiczna jedność i braterstwo stanowią podstawę współdziałania PZPR z KPZR. Zacieśnianie i umacnianie będzie między innymi i wszechstronna współpraca z ZSRR.

Będziemy rozwijać współpracę i pogłębiać przyjaźń z CSRS i NRD oraz innymi krajami wspólnoty socjalistycznej.

Wspólnie z bratnimi partiami i państwami będziemy umacniać polityczno-obronny sojusz — Układ Warszawski, decydujący czynnik utrwalania bezpieczeństwa państw wspólnoty socjalistycznej i pokoju w Europie.

Będziemy konsekwentnie rozszerzać i realizować program socjalistycznej integracji gospodarczej w ramach RWPG.

Umocnienie jedności i wszechstronne współdziałanie w ramach wspólnoty państw socjalistycznych stwarzają warunki pomyślnego rozwoju wszystkim i każdemu z członków wspólnoty. Szczególne znaczenie mają spotkania przywódców partii krajów socjalistycznych, wytyczające kierunki polityki, współpracy i działań na arenie międzynarodowej.

PZPR udziela poparcia krajom walczącym z imperializmem, rasizmem i neokolonializmem o społeczne i narodowe wyzwolenie.

Zdecydowanie przeciwstawiamy się hegemonistycznej polityce kierownictwa chińskiego, wymierzanej przeciwko krajom socjalistycznym i ruchom narodowowyzwoleńczym, wiążącej Chiny z najbardziej zimmowojennymi i agresywnymi kolami imperializmu.

Popieramy narody Angoli, Etiopii, Mozambiku, Jemenu Południowego i innych krajów, które obrały drogę socjalistycznego rozwoju. Solidaryzujemy się z Afgańską Republiką Demokratyczną w jej dążeniu do urzeczywistnienia ideałów rewolucji kwietniowej, do położenia kresu ingerencji imperializmu i agresji.

Popieramy słuszne dążenia narodu palestyńskiego do własnej państwowości oraz inne ruchy narodowowyzwoleńcze. Partia nadal będzie wspierać słuszne postulaty krajów walczących się.

Polska, która uczestniczyła w zapoczątkowaniu i kształtowaniu procesu odprężenia, prowadziła za konsekwentną jego kontynuacją. Będziemy wraz z naszymi sojusznikami działać na rzecz umacniania bezpieczeństwa i rozwoju współpracy w Europie, pełnej i integralnej realizacji Aktu Końcowego KBWE. Będziemy dążyć do tego, aby zapewnienie pomyślny przebieg spotkania w Madrycie.

Kontynuować będziemy działania na rzecz wcielenia w życie szczytnych ideałów deklaracji ONZ o wychowaniu społeczeństw w duchu pokoju.

Nasilająca się tendencja podsycać wyścigu zbrojeń przez NATO, a zwłaszcza decyzja o podjęciu i rozmieszczeniu w Europie Zachodniej

broni rakietowo-jądrowych stanowią poważne zagrożenie dla odprężenia i bezpieczeństwa; najpilniejsze zadanie — to zdecydowanie powstrzymanie tego wyścigu. Jest to obecnie kluczowy problem. Oświadczamy się za ratyfikowaniem przez USA radziecko-amerykańskiego II Układu SALT.

Będziemy konsekwentnie występować na rzecz łagodzenia napięć międzynarodowych i pokojowego rozwiązywania konfliktów.

Opowiadając się niezłomie za umacnianiem ideowej jedności międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, PZPR aktywnie rozciągać będzie współpracę z partiami komunistycznymi i robotniczymi Europy i świata w oparciu o zasady marksizmu-leninizmu, proletariackiego internationalizmu, w walce o pokój, odprężenie i postęp społeczny; pragniemy wnieść wkład w realizację przyjaźni na konferencji berlińskiej.

W oparciu o nasz dotychczasowy dorobek w działalności międzynarodowej PZPR wnosić będzie godny twórczy wkład w dzieło socjalizmu, postępu i pokoju na świecie.

IV. KIEROWNICZA ROLA PARTII I JEDNOŚĆ NARODU GWARANCJA SOCJALISTYCZNEGO ROZWOJU POLSKI

Podstawę wszechstronnego rozwoju kraju stanowią jedność moralno-polityczna narodu. W procesie jej umacniania i pogłębiania główną rolę spełnia PZPR.

Istotnym zadaniem partii powinno być dalsze, konsekwentne kształtowanie świadomości społecznej, a zwłaszcza rozumienia podstawowych przesłanek warunkujących pomyślny rozwój kraju. Są nimi — ustrój socjalistyczny, przewodnią rolą partii, sojusz klasy robotniczej, chłopów i inteligencji, umacnianie wspólnoty państw socjalistycznych, pogłębianie przyjaźni z ZSRR, solidarność ze wszystkim siłami postępu i pokoju na świecie. Partia kierując się socjalistycznymi ideałami i zasadami ustrojowymi będzie nadal umacniać socjalistyczny patriotyzm polskiego społeczeństwa, siłę państwa i międzynarodową pozycję Polski w świecie.

Ważną płaszczyzną utrwalania jedności narodu jest kształtowanie jego samowiedzy historycznej. W tym procesie szczególne znaczenie będą miały obchody setnej rocznicy powstania ruchu robotniczego na naszych ziemiach.

Niezbędne jest umacnianie powszechnego przekonania, że przynależność Polski do obozu pokoju i postępu, internationalistycznej więzi z państwami socjalistycznymi, z międzynarodowym ruchem robotniczym, z siłami antyimperialistycznymi — wzmacniają pozycję naszego kraju, są istotną przesłanką bezpieczeństwa i pokoju. Trwałe bezpieczeństwo kraju opiera się o sojuszników, którzy opierają się o sojuszników, którzy opierają się o sojuszników.

Niezbędne jest umacnianie politycznej przynależności, że przynależność Polski do obozu pokoju i postępu, internationalistycznej więzi z państwami socjalistycznymi, z międzynarodowym ruchem robotniczym, z siłami antyimperialistycznymi — wzmacniają pozycję naszego kraju, są istotną przesłanką bezpieczeństwa i pokoju. Trwałe bezpieczeństwo kraju opiera się o sojuszników, którzy opierają się o sojuszników, którzy opierają się o sojuszników.

Ludowe Wojsko Polskie doskonale będzie swą zdolnością bojową, zawartością ideowo-moralną, jakością wyszkolenia, dyscypliną wojskową, poziomem technicznym i sprawnością działania, umacniać braterstwo z Armią Radziecką oraz innymi armiami sojuszników. Niezwykłe cenę jest udział ludności sił zbrojnych w działalności na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, w kształtowaniu postaw patriotycznych, w realizacji społecznych funkcji wychowawczych i kulturalnych. Partia tworzyć będzie wszystkie niezbędne warunki dalszego umacniania sił zbrojnych PRL i ich gotowości obronnej.

W zwalczaniu tych negatywnych zjawisk szczególną rolę spełniać powinny komitety kontroli społecznej i organa kontroli państwowej.

W procesie doskonalenia państwowości socjalistycznej należy harmonijnie łączyć aktywizację instytucji demokracji socjalistycznej z podnoszeniem sprawności działania administracji państwowej. Partia i państwo będą doskonalili system praw i obowiązków obywatelskich, dążąc do podnoszenia kultury prawnej społeczeństwa, dbać o wysoką rangę prawa i praworządności. Należy usprawniać działalność organów wymiaru sprawiedliwości oraz ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego kraju, ładu i porządku. Umocnienie praworządności to nieodzowna wytyczna naszej partii, to powinność wszystkich obywateli.

2. Kształcenie i wychowanie młodego pokolenia

Jedną z najważniejszych powinności partii jest stała troska o socjalistyczne wychowanie młodzieży, podnoszenie poziomu jej wiedzy, kwalifikacji, umiejętności zawodowych i kultury oraz tworzenie równych warunków startu dla dzieci i młodzieży z różnych środowisk.

Realizacji tych zadań powinna służyć wprowadzana w życie reforma systemu edukacji narodowej. Konieczne jest tworzenie nowoczesnego systemu przygotowania młodzieży do zawodu — systemu uwzględniającego potrzeby przemysłu, rolnictwa, usług oraz aspiracje i dążenia życiowe młodzieży.

ciola z socjalistycznym państwem w umacnianiu rodziny, w przeciwdziałaniu ujemnym zjawiskom moralnym, w krzewieniu rozumienia nadrzędności dobra publicznego, w zespłaniu społeczeństwa w imię bezpieczeństwa i pomyślności Polski Ludowej.

Polityka PZPR tworzy dobre podstawy do umacniania jedności moralno - politycznej narodu. Sprzyja to kształtowaniu się ogólnonarodowego państwa socjalistycznego, w którym przewodnią rolę stanowi klasa robotnicza.

Nie zanikają jeszcze w społeczeństwie przeciwności i konflikty o charakterze klasowym. Główny front walki klasowej przebiega w sferze świadomości, przejawia się w postawach politycznych i społecznych. Zadaniem całej partii jest ciągła praca nad wykorzystaniem ze świadomości konserwatywnych poglądów politycznych i ideologicznych, sprzecznych z zasadami budownictwa socjalistycznego i godzących w jedność narodu, a podsyconych przez przeciwników socjalizmu.

Ważnym obowiązkiem partii jest włączanie wszystkich patriotycznych sił narodu w nurt życia politycznego, do współdziałania w podejmowaniu decyzji i ich realizacji. Funkcje te spełniają instytucje demokracji socjalistycznej.

W latach siedemdziesiątych nastąpiło umocnienie ustawodawczej i kontrolnej roli Sejmu. Rolę tę — zgodnie z Konstytucją — należy rozwijać.

Ważnym zadaniem jest dalsze umacnianie nad narodowych oraz doskonalenie ich funkcji.

Rosnącą rolę spełniać powinny ukształtowane w naszym systemie demokracji socjalistycznej formy samorządu, organizacji i stowarzyszenia społeczne i spółdzielcze. Szczególną rolę spełnia samorząd robotniczy. Konieczne jest dalsze zwiększanie jego wpływu na działalność produkcyjną załóg, wydajność

Należy rozszerzać płaszczyznę stałego współdziałania samorządu z radami narodowymi wszystkich szczebli.

Niezbędne jest dalsze umacnianie związków zawodowych. Ważne jest również wykorzystywanie różnorodnych form organizacyjnych i samorządu spółdzielczego w celu wzmacniania społecznych i gospodarczych inicjatyw.

Samorząd robotniczy, samorząd spółdzielczy, związki zawodowe, ZSMP, dyrekcje powinny dbać o przestrzeganie kodeksu pracy zarówno w zakresie praw jak i obowiązków pracowników. Stale trzeba umacniać dyscyplinę społeczną, upowszechniać rozumienie interesów całego społeczeństwa i ich związków z pomyślnością każdego obywatela.

Należy ciągle dbać o to, aby w stosunkach społecznych coraz pełniej wyrażała się zasada sprawiedliwości społecznej.

W pracy ideowo - wychowawczej wszystkich instancji i organizacji partyjnych ważnym obowiązkiem jest przeciwdziałanie naruszaniu norm prawnych i moralnych.

Skutecznie zwalczając należy zjawiska osiągnięcia bezprawnych korzyści z dostępu do deficytowych dóbr, łapownictwo, kumoterstwo i klikowości, a także spekulację — w tym mieszkaniową. Konsekwentnie przeciwdziałanie ujemnym zjawiskom społecznym stanowi powinność wszystkich ogniw i członków partii, wszystkich uczciwych i praworządnych obywateli.

W zwalczaniu tych negatywnych zjawisk szczególną rolę spełniać powinny komitety kontroli społecznej i organa kontroli państwowej.

W procesie doskonalenia państwowości socjalistycznej należy harmonijnie łączyć aktywizację instytucji demokracji socjalistycznej z podnoszeniem sprawności działania administracji państwowej. Partia i państwo będą doskonalili system praw i obowiązków obywatelskich, dążąc do podnoszenia kultury prawnej społeczeństwa, dbać o wysoką rangę prawa i praworządności. Należy usprawniać działalność organów wymiaru sprawiedliwości oraz ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego kraju, ładu i porządku. Umocnienie praworządności to nieodzowna wytyczna naszej partii, to powinność wszystkich obywateli.

2. Kształcenie i wychowanie młodego pokolenia

CZYTELNICY REDAKCJA

JEDENAŚCIE LAT CZEKAMY...

... na zakończenie remontu świetlicy w Węgliszynie i dlatego w imieniu pozostałych członków ZSMP składamy skargę na Urząd Miasta i Gminy w Węgliszynie, który okazuje tej sprawie mało zainteresowania. Młodzież nasza zaczyna się zniechęcać do wszelkiej działalności, gdyż terminy, które miały obowiązywać, wciąż się przedłużają i nie wiemy jak długo jeszcze będziemy czekać na świetlicę. Kiedy w 1977 r. ukazała się na ten temat krytyczna notatka w prasie, na jakiś czas prace ruszyły, ale ożywie nie trwało długo. Na nasze pytania Naczelnik tłumaczył taki stan brakiem funduszy. Czy jednak przez tyle lat nie można było zebrać odpowiednich środków na dokończenie remontu?

8 podpisów
młodych mieszkańców
Węgliszyna

KŁOPOTY Z ODZIEŻĄ OCHRONNĄ

Jesteśmy robotnikami Nadleśnictwa Dojlidy przy ul. Tyśiąclecia w Białymstoku. Nie wiemy, dlaczego nie otrzymujemy w terminie ubrań roboczych, butów gumowych i rękawic. Te ostatnie niszczą się szybko, a przez cały ubiegły rok dostaliśmy tylko po jednej parze. Przełożeni tłumaczą, że są braki w magazynie. Poruszaliśmy również tę sprawę na zebraniach, też bez skutku. Może nasz „behanowiec” za mało się stara, bo czy odzież ochronna to deficytowy towar? Powinniśmy pracować w rękawicach przez cały rok, a tymczasem niekiedy i zimą ich nie ma, kiedy zimno, śnieg i żywica utrudniają pracę i niszczą dłoń. Jeśli pracownicy administracji mogli dostać skórzane rękawice po 350 zł, to tym bardziej trzeba było zadbać o tańsze robocze dla nas. Słyszymy wciąż o konieczności wykonania planów, ale żeby ktoś zatroszczył się o warunki w jakich pracujemy na te plany? Od kilku lat nie obchodzi to nikogo.

P.M. (nazwisko i adres znane red.)
w imieniu robotników leśnych
obrotu Przewalanka

KTO ZAPOMINA O BIAŁOWIEŻY?

Zdawało się, że nowy budynek stacji PKP Białowieża Pałac będzie dobrą wizytówką tej znanej w kraju i świecie miejscowości. Niestety, bardzo szybko doszło tam do różnych zaniedbań porządkowych. Przez jakiś czas była tam sprzątaczką starająca się utrzymać czystość, ale została zwolniona. Ostatnio na stacji jest zimno i brudno, aż wstyd. Dalsze sprawy:

Mieszkańcy Białowieży mieli dużą wsgodę z łaźnią, cół kiedy całą zimę łaźnia jest nieczynna. Można by oszczędzić na czymś innym zamiast na higienie. Podobnie, nie wiemy dlaczego zamknięto tak potrzebny kobiecie środek „Praktyczna Pani”, który mieścił się w remizie strażackiej. — Tak wyjeżdża, że zapomina się o potrzebach mieszkających tu ludzi i ich gości.

Mieszkanica Białowieży

SKAD WILKI?

Do jesieni 1979 r. było w naszej wsi Budy spokojnie. Dzieci bezpiecznie chodziły do szkoły przez las. Ale od jesieni u różnych sasiadów zaczęły słychać o wilkach, więc myśleliśmy, że to pszy. Pytaliśmy myślników i ci też mówili o psach. Potem rozeszła się pogłoska o przywiezieniu w okolicy Żedni 30 sztuk wilków, a te widocznie dotarły również do rejonu naszej wsi. Ludzie już widzieli nie tylko ślady na śniegu, ale i same zwierzęta. Sasiadów wilk zastąpił drogę wieczorem i ledwie się obronił. Mamy poważne szkody w stadach owiec. Czy możemy dostać odszkodowanie? No i kto nas dokładnie poinformuje w jakim celu i skąd te wilki nagle u nas pojawiły się?

St. A. (nazwisko znane red.)
Budy, p-ta Szymki

(Wybr. Ag)

Uchwała VIII Zjazdu PZPR

Ciąg dalszy ze str. 3

znaczenie ma wzrost nakładów i tytułów książek oraz dalsze doskonalenie ruchu wydawniczego, gospodarki papierem oraz rozbudowa i modernizacja bazy poligraficznej.

Ważne funkcje w upowszechnianiu wartości i kultury socjalistycznej spełniają teatr, kinematografia i telewizja, dla których rozwoju należy tworzyć coraz lepsze warunki.

Stalej troski ze strony państwa wymaga dalszy rozwój bazy materialnej kultury we wszystkich regionach kraju. Troska o rozwój kulturalny ludzi pracy, o pełniejsze aktywne ich uczestnictwo w kulturze — jest obowiązkiem związków zawodowych, organizacji młodzieżowych oraz zakładów pracy.

Ważnym zadaniem jest ochrona dóbr kultury narodowej jako czynnika utrwalania tradycji, kształtowania postaw patriotycznych, utrwalania jedności narodu. Należy przeciwdziałać wszelkim przejawom nadużywania tradycji i wartości kultury do walki ideologicznej, wymierzonej przeciwko socjalistycznemu interesowi narodu i jego jednolitości. Istotnym czynnikiem w walce z obcymi nam ideami wpływami jest m. in. dalszy rozwój marksistowskiej teorii kultury i krytyki artystycznej.

Zjazd potwierdza, że w kształtowaniu rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego rosnące zadania stoją przed środkami masowego przekazu. Partia stawia przed prasą, radiem i telewizją wysokie wymagania. Ich ważnym obowiązkiem jest wyjaśnianie społeczeństwu spraw kraju i świata, kształtowanie aktywnych, ideowych postaw zawodowych i społecznych, wspieranie działalności partii. Dążyć trzeba do dalszego rozwoju bazy materialnej prasy, radia i telewizji oraz zwiększenia nakładów gazet i czasopism. Należy rozwijać kształcenie i podnoszenie kwalifikacji zawodowo-politycznych kadry dziennikarskiej.

4. Dalsze umacnianie partii i jej kierowniczej roli

Partia stanowi główny ośrodek jednoczący i mobilizujący wszystkie siły narodu w procesie socjalistycznego budownictwa, urzeczywistniania dążeń klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy.

Umocnienie kierowniczej roli partii — przewodniej siły i awangardy narodu polskiego — jest najwyższej rangi zadaniem i podstawowym obowiązkiem wszystkich instancji i organizacji partyjnych, wszystkich członków partii.

Zjazd podkreśla, że podstawą osiągnięcia, a zarazem gwarantem realizacji zadań stojących przed partią są niezmiennie i zawsze będą: jednolitość i zwartość szeregów partyjnych,

prężność, bojowość i bezkompromisowość w działaniu, przestrzeganie zasad centralizmu demokratycznego, wierność idealom marksizmu-leninizmu, głęboki patriotyzm i internacjonalizm, nierozdzielność z klasą robotniczą i całym narodem.

Umocnienie kierowniczej roli partii nakłada obowiązek stałego podnoszenia jakości szeregów PZPR oraz doskonalenia treści i metod pracy partyjnej.

Rozwój partii powinien służyć dalszej poprawie rozmieszczenia jej sił we wszystkich środowiskach działania. Organizacja partyjna powinna stosować wysokie wymagania wobec wstępujących do partii. Każdy wstępujący w szeregi PZPR musi mieć świadomość, że przynależność do partii to nie przywilej, lecz odpowiedzialność za socjalistyczną Polskę, za jej sprawy, za swoją dla niej pracę.

Praca nad podnoszeniem jakości i rozwojem szeregów partyjnych prowadzić powinna do dalszego umocnienia robotniczego trzonu partii, do ciągłego zwiększania udziału robotników w aktywie partyjnym. Szczególną uwagę należy poświęcić wielkiemu skupiskom klasy robotniczej.

Podnoszenie ideowego poziomu członków PZPR to niezbędny czynnik umacniania kierowniczej roli partii. Realizacja tego fundamentalnego zadania wymaga stałego roz-

wijania i doskonalenia systemu szkolenia partyjnego.

Każdy członek i kandydat partii odpowiedzialny jest za realizację jej polityki na powierzonym odcinku. Stała ocena działania partii musi być wrażliwością wszystkich ogniw PZPR na sprawy ludzi pracy, ich troski i kłopoty.

Zjazd podkreśla, że jednym z podstawowych warunków realizacji polityki partii jest wzrost roli podstawowych organizacji i grup partyjnych.

Organizacje partyjne powinny rozwijać swe inspiratorskie i kontrolne funkcje.

Doskonaląc należy metody pracy instancji partyjnych z podstawowymi ogniwami PZPR. Dalszego umacniania wymaga gaź wiezi Komitetu Centralnego z organizacjami partyjnymi w największych zakładach pracy.

W pracy polityczno-wychowawczej rozwijać i wzbogacać trzeba doświadczenia czynu partyjnego.

5. Polityka kadrowa i praca z kadrami

Ważnym zadaniem wszystkich instancji partyjnych jest praca z kadrami. Nieustannie doskonalenie tej pracy jest jednym z podstawowych warunków umacniania kierowniczej roli partii. Na kadry kierownicze spoglądać szczególnie odpowiedzialność o rozwoju demokracji socjalistycznej. W dążeniu do umocnienia jej wpływu i od-

działania należy pogłębiać jawność życia partyjnego, cować z bezpartyjnymi, umacniać gospodarskie poczucie odpowiedzialności ludzi pracy za sprawę rozwoju Polski.

Zjazd zobowiązuje wszystkich ogniw PZPR, a w szczególności instancje partyjne, do konsekwentnej realizacji polityki i uchwał. Niezbędna jest jednolitość i systematyczna kontrola ich realizacji.

Uchwała VIII Zjazdu „Zadania partii w dalszym rozwoju socjalistycznej Polski” stanowi program określający zadania na drodze budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Ważnym zadaniem jest tworzenie jak najlepszych warunków wyjściowych do realizacji tego programu.

Zjazd zwraca się do szeregów partii o jak najlepsze wykonanie zadań planu 1980 r., kończącego obecną pięcioletkę.

Zjazd apeluje do wszystkich Polek i Polaków — partyjnych i bezpartyjnych — by nie szczędzili sił dla realizacji programu dalszego rozwoju socjalistycznej Ojczyzny.

Codzienną wytrwałą pracą, jednolitością działania całego narodu urzeczywistnimy ideały socjalizmu, pomnażamy siły Polski i umacniamy jej pozycję w świecie.

VIII Zjazd PZPR
Warszawa, luty 1980 r.

Autotrenażery w białostockim PZMot.

Filmowa szkoła jazdy

W niewielkiej sali wykładowej powoli gasną światła. Czytelnicy osiedli zasiedli już za kierownicami małych samochodów. Wszystko odbywa się jak na normalnych zajęciach kursu na prawo jazdy z tą jednakże różnicą, iż nie na placu przy ulicy lecz w specjalnie wyposażonej gabinecie metodyzacji szkoleniowej. Sprawdzenie funkcjonowania reflektorów i kierunkowskazów, uruchomienie silnika, nacisk na sprzęgło, włączenie pierwszego biegu, lekkie naciśnięcie na pedał gazu... — i na szerokim wyświetlonym ekranie pojawia się przed każdym samochodzikiem filmowy obraz drogi.

Kandydat na przyszłego kierowcę, patrząc na film, ma za zadanie utrzymać właściwy kierunek jazdy, zachować bezpieczną odległość, aby nie najeżdżał na stulek, drzewo czy też słup, ominąć nie przewidzianą przeszkodę, zaparkować lub wycofać pojazd, a w razie potrzeby pojechać do tyłu...

Na pulpicie sterowniczym, ustawionym w końcu sali, odpowiednio urządzenie rejestrujące każdy popełniony błąd, nieumiejętność czy też uchybienie. Natychmiast więc uwaga i wskazówka wykładowcy, co należy robić w zaistniałej sytuacji. Po godzinie takiej „jazdy” — krótka przerwa. Następnie dokładne omówienie wszystkich stwierdzonych błędów, udzielony zostaje niezbędny instruktaż.

Z kolei wszystkie samochodziki zwrócone zostają na jedną ze

scian. Znowu uruchomienie silników a na nowym ekranie następuje film ilustrujący ruch uliczny. Trzeba zwracać uwagę na znaki drogowe, przystanki, zakręty, skrzyżowania, światła sygnalizacyjne, liczne pojazdy, przechodniów, umieć zahamować w odpowiednim momencie a gdy trzeba — przyspieszyć (ale nie naruszając przepisów) wyprzedzić lub ominąć...

Po pewnym czasie przerwa w projekcji i omówienie przez wykładowcę wszystkich stwierdzonych błędów. Łącznie pięć godzin takiego intensywnego i wszechstronnego szkolenia. Prawdziwa filmowa szkoła jazdy.

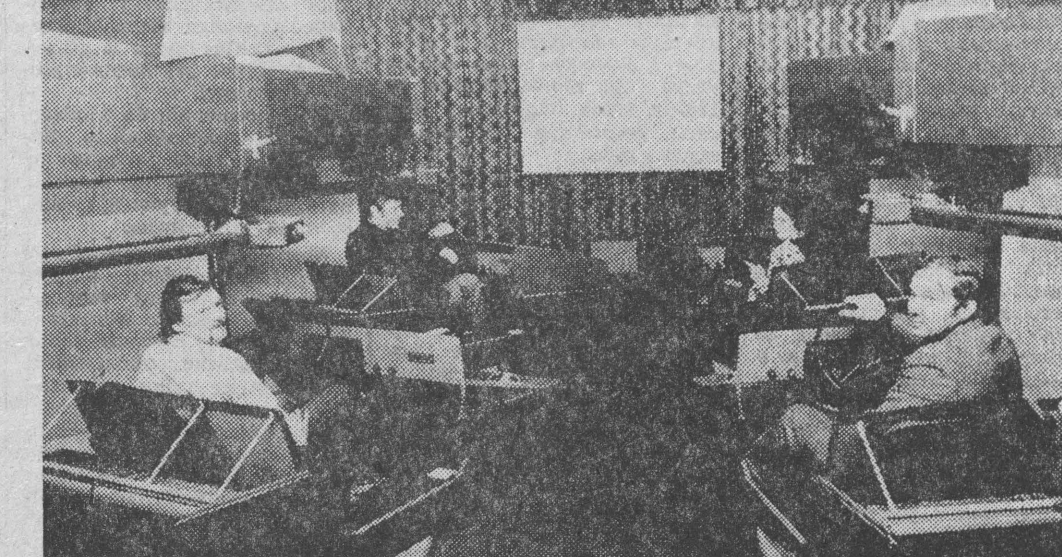
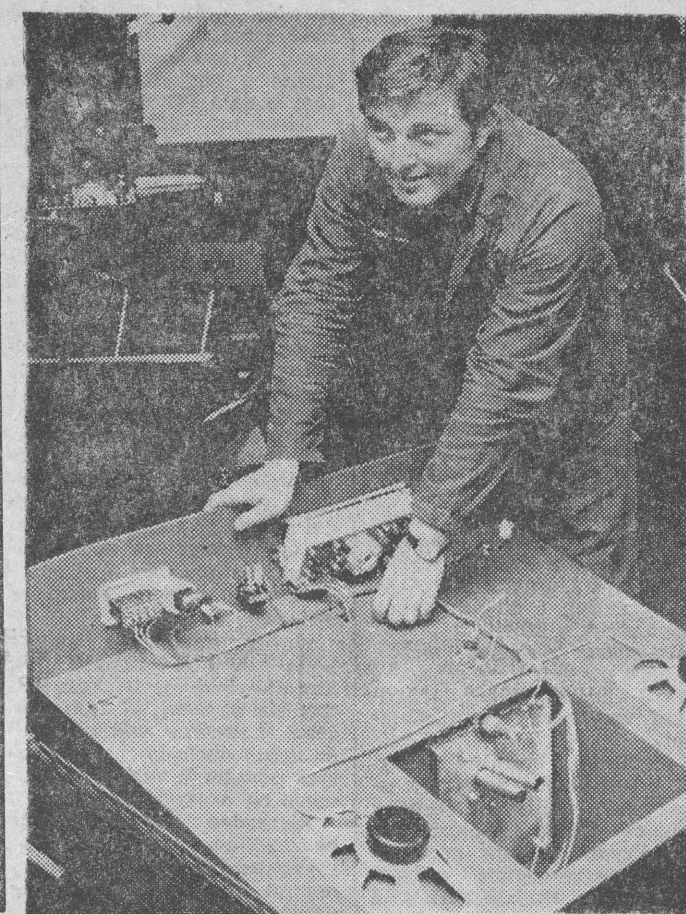
Tak właśnie przebiegać będą niebawem zajęcia na kursach kierowców w białostockim Ośrodku Szkoleniowym Polskiego Związku Motorowego. Tam właśnie zostanie otwarty przed kilkoma dniami sprowadzony z Czechosłowacji, nowoczesny AUTOTRENAŻER AT 75. Przy montażu urządzeń pracowali przedstawiciele producenta — Zakładów AZO w Ołomuńcu. Zdunek Jahelka i Paweł Hradil, a nadzór nad wykonawstwem sprawował Władysław Brożek z Wydziału Handlowego Am-

basady CSRS, reprezentującej jednocześnie Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego „Merkuria” w Warszawie.

Autotrenażery AT 75 — mówi Władysław Brożek — zainstalowałyśmy już w wyższych uczelniach i szkołach zawodowych o kierunku samochodowym w Warszawie, Katowicach, Poznaniu, Lublinie, Radomiu i Tychach. Urządzenie to zostało już zakupione m.in. przez Związek Radziecki, NRD, Bułgarię i Jugosławię. Białostocki PZMot. jest pierwszym w Polsce ośrodkiem szkoleniowym dysponującym tak nowoczesnym wyposażeniem dydaktycznym...

Zastosowanie autotrenażera przynosi duże korzyści: zmniejszenie zużycia paliwa, zmniejszenie eksploatacji samochodów używanych do „nauczania jazdy”. W ciągu pięciu godzin jazdy, który trwa od czterech do sześciu godzin, kierowca przejeżdża zaledwie kilka kilometrów, co jest wielką zaletą. Dzięki temu kierowca może przejechać więcej kilometrów, nie ponosząc kosztów eksploatacji. Dzięki temu kierowca może przejechać więcej kilometrów, nie ponosząc kosztów eksploatacji. Dzięki temu kierowca może przejechać więcej kilometrów, nie ponosząc kosztów eksploatacji.

Zdjęcia Z. Lenkiewicz

NA ZDJĘCIU: przedstawiciel Zakładów AZO w Ołomuńcu (Czechosłowacja) — Zdenek Jahelka montuje urządzenie wchodzące w skład autotrenażera.

NA ZDJĘCIU: nowoczesne wyposażenie sali zajęć w Ośrodku Szkoleniowym Polskiego Związku Motorowego w Białymstoku.

FOT. Z. LENKIEWICZ

Bezpieczeństwo drogowe

Odwiedziłem ostatnio Wydział Ruchu Drogowego KW w Suwałkach, a ponieważ wiedziałem jakie są główne przyczyny wypadków na drogach woj. białostockiego, chciałem dowiedzieć się z jakimi problemami boryka się służba milicyjna na drogach woj. suwalskiego.

Z wyjaśnień naczelnika tego wydziału — kpt. mgr Józefa Domańskiego — wynikało, że w Suwałkach, a także w innych miejscowościach woj. suwalskiego, dochodzi do wielu wypadków. W ciągu ubiegłego roku przybyło na tamtych terenach sporo pojazdów i na koniec roku statystyki wykazały ponad 100 tys. pojazdów mechanicznych. Mimo wzrostu ilości wypadków nie uległa proporcjonalnemu powiększeniu, wręcz przeciwnie, to niewątpliwie jest jednym z problemów w kraju, w którym zmniejszyła się ilość wypadków na drogach — o 2,3 proc.; zmniejszyła się również ilość ofiar śmiertelnych — o 16 proc. i rannych — o 6,2 proc.

Podane wartości mogłyby napawać optymizmem, gdyby nie fakt, że w dalszym ciągu są ofiary, że na drogach przejeżdża się cała masa ludzi nieodpowiedzialnych. Bo jakżeż nazwać pełnoletniego człowieka za kierowcę, który mimo trudnych warunków drogowych prowadzi samochód z szybkością nadmierną, z szybkością, przy której w momencie poślizgu staje się całkowicie bezzadnym. Z tego po-

ków, to w dalszym ciągu jest to olbrzymi problem. Nie ma dosłownie dnia by pieszzy — z bardzo różnych przyczyn — nie był ofiarą wypadku. Jedną kończą się lekkim poturbowaniem, inne natomiast...

Pytałem wielu funkcjonariuszy, czy piesi — ofiary wypadków — pozostawali w stanie nietrzeźwym i jakie to są wielkości. Otóż odpowiedzi były jednoznaczne. Wyłączając dzieci, dorosli przejeżdżając przynajmniej w połowie padli ofiarami wypadków będąc w stanie nietrzeźwym. No tak, na drepczącym bokiem szosy

w 43 proc. wypadków. I chociaż zimą nie ma tak wielkiego zagrożenia, pamiętajmy o bawących się bezrozko dzieciach, o ich ograniczonej uwadze.

Problem pozostający w związku z cytowaną statystyką to przypadki ucieczek z miejsc wypadków. Dość znaczącym przykładem niech będzie fakt ucieczki kierowcy z miejsca wypadku. Pozostało rannego dziecko i polamane sanki... Jak to nazwać?

Sam fakt niezatrzymania się do kontroli może być postrzegany za próbę ucieczki. Za

nie taka możliwość, ale warunkiem koniecznym jest zainstalowanie dwóch dodatkowych siedzeń, za miejscem kierowcy. Często spotykane są przypadki wożenia ludzi na biotłokach. Jest to zabronione, a przede wszystkim bardzo niebezpieczne. Wmontowanie dodatkowego siedzenia i załatwienie niezbędnych formalności — adnotacja odpowiedzialnego referatu lub wydziału komunikacji w dowodzie rejestracyjnym — zaledwie małą sprawą. Na ciagniku mała jechać trzy osoby w miarę wygodnie i bezpiecznie — a to się głównie liczy.

Uważam, że referaty i wydziały komunikacji rejestrujące ciagniki mogłyby przysłużyć rolnikom o istniejących możliwościach. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia.

W Wydziale Ruchu Drogowego KW MO w Suwałkach sygnałowałem jeszcze jedną — uważam, że bardzo ważną — sprawę. Rzecz dotyczy przewożenia osób — konkretnie dwóch — na ciagnikach rolniczych. Ist-

nie taka możliwość, ale warunkiem koniecznym jest zainstalowanie dwóch dodatkowych siedzeń, za miejscem kierowcy. Często spotykane są przypadki wożenia ludzi na biotłokach. Jest to zabronione, a przede wszystkim bardzo niebezpieczne. Wmontowanie dodatkowego siedzenia i załatwienie niezbędnych formalności — adnotacja odpowiedzialnego referatu lub wydziału komunikacji w dowodzie rejestracyjnym — zaledwie małą sprawą. Na ciagniku mała jechać trzy osoby w miarę wygodnie i bezpiecznie — a to się głównie liczy.

Uważam, że referaty i wydziały komunikacji rejestrujące ciagniki mogłyby przysłużyć rolnikom o istniejących możliwościach. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia.

W Wydziale Ruchu Drogowego KW MO w Suwałkach sygnałowałem jeszcze jedną — uważam, że bardzo ważną — sprawę. Rzecz dotyczy przewożenia osób — konkretnie dwóch — na ciagnikach rolniczych. Ist-

LEPIEJ, ALE WCAŁE NIE BEZPIECZNIEJ!

mochochy w stanie nietrzeźwym. Ci wszyscy, którzy byli wyeliminowani z dalszej jazdy w wyniku kontroli drogowej mogą mówić o dużym szczęściu. Przede wszystkim dlatego, że zostali wśród żywych i zdrowych, i dlatego jeszcze, że ich pojazdy — przecież cenne — również zostały nietknięte.

Wreszcie trzecia z głównych przyczyn: błędy osób pieszych. W przekroju całego roku, piesi stali się bezpośrednimi sprawcami aż czwartej części wszystkich wypadków. I choć w tej kategorii nastąpił nieznaczny spadek ilości wypad-

pijaczka nie ma represji, podobnie na ulicach miast...

Przedstawiona — w dużym skrócie charakterystyka wymaga uzupełnienia. Problem dzieci — na drogach i ulicach naszych miast. Obecnie dzieciaki większą część dnia pozostają w pomieszczeniach i ilość wypadków z ich udziałem jest znacznie mniejsza. Jeśli weźmiemy pod uwagę cały rok, sprawa nabiera czarnego zabarwienia. Dzieci uczestniczyły w 13,3 proc. wszystkich wypadków — bez rozróżniania przyczyn. Głównym powodem tej tragicznej statystyki był brak opieki —

to sankcja będzie kolegium orzekające, grzywna. I na tym się praktycznie kończy, bo rzadko kiedy składy orzekające stosują kary dodatkową w postaci pozbawienia prawa prowadzenia pojazdu. Kolegium nie ma takiego obowiązku, a czasem zastosowanie kary dodatkowej byłoby wręcz potrzebne.

W Wydziale Ruchu Drogowego KW MO w Suwałkach sygnałowałem jeszcze jedną — uważam, że bardzo ważną — sprawę. Rzecz dotyczy przewożenia osób — konkretnie dwóch — na ciagnikach rolniczych. Ist-

nie taka możliwość, ale warunkiem koniecznym jest zainstalowanie dwóch dodatkowych siedzeń, za miejscem kierowcy. Często spotykane są przypadki wożenia ludzi na biotłokach. Jest to zabronione, a przede wszystkim bardzo niebezpieczne. Wmontowanie dodatkowego siedzenia i załatwienie niezbędnych formalności — adnotacja odpowiedzialnego referatu lub wydziału komunikacji w dowodzie rejestracyjnym — zaledwie małą sprawą. Na ciagniku mała jechać trzy osoby w miarę wygodnie i bezpiecznie — a to się głównie liczy.

Uważam, że referaty i wydziały komunikacji rejestrujące ciagniki mogłyby przysłużyć rolnikom o istniejących możliwościach. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia. Przecież w możliwościach administracji są ograniczenia.

Pracownik to nie zebrak, a pieniądze, jakie mu zakład wypłaca, nie są jatmą. Są jednak zakłady, w których widocznie uważają inaczej. Sprawiają wrażenie, że robią łaskę, że płacą, toteż płacą, jak chcą i kiedy chcą. Sami sobie wymyślili zasadę, że w terminie to nale-

że nie było komu zrobić wypłaty. Potwornie głupio się poczułam, po prostu jak żebraczka, która prosi o jatmę. A przecież ja chcę tylko to, co mi się prawnie należy...

Pracownik ma prawo co do dnia wiedzieć, kiedy należy mu pieniądze z zakładu wypłaty. A zakład jest bezwzględnie obowiązany co do dnia terminu wypłaty przesłać. Nie tylko wypłatę wynagrodzenia zasadniczego. Także wszelkich innych należności. Ze nie są to moje wymysły ani pobożne życzenia, sięgnijmy do przepisów. Kodeks pracy w art. 86 stanowi, że zakład pracy jest obowiązany wypłacać wynagrodzenie w miejscu, terminie

je za nic, no to trzeba, nie zlekąkając, sięgnąć do innych uregulowań prawnych, których celem i przeznaczeniem jest wymusić respektowanie tych pierwszych. Mam tu na myśli rozdział kodeksu pracy zatytułowany „Wyrokowania przeciwko prawom pracownika”. Z rozdziału tego, przytoczę jeden przepis: „Kto, wbrew obowiązunkowi, nie wypłaca wynagrodzenia w terminie wyznaczonym dla pracy lub innego świadczenia przysługującego pracownikowi albo uprawnionemu do tego świadczenia członkowi rodziny pracownika, wysokość tego wynagrodzenia lub świadczenia bezpodstawnie obniża albo dokonuje bezpodstawnych potrą-

Termin wypłaty

ży wypłacać wynagrodzenie zasadnicze. I tego na ogół przestrzegają. A pozostałe składniki — premie, depozyty, dodatki? A zasilki z ubezpieczenia społecznego? Czy te wszystkie świadczenia płaci się według widziwnego kierownika albo księgowego? Na kierownikach uwrzuje się niższy personel administracyjny. On też potrafi swoją władzę pokazać — wypłacie, kiedy zechce. Elementarny brak poczucia obowiązkowości. Czy tylko?

Jak to jest widziane i odczuwane z drugiej strony urzędniczego biurka — przez pracownika, który czeka na należne mu pieniądze, niech świadczy ten choćby cytut z listu czytelniczki: „... w październiku dostarczałam do biura mojego zakładu dokument potrzebny do wypłaty. Obiecano wypłacić na pierwszego. Niestety, w tym dniu nie wypłacano. Gdy chodziłam dowiedzieć się o przyczynę, zbyto mnie odpowiedział, że nie wie o moim zaskutku. Za drugim razem —

i czasie określonym w regulaminie pracy. Nie muszę chyba dodawać, że dotyczy to wszystkich składników wynagrodzenia. A zasilki? Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przewiduje w art. 46: „Zasilki porodowe i pogrzebowe wypłaca się niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności uzasadniających wypłatę tych zasilków, pozostałe zasilki zakłady pracy wypłacają w terminach przyjętych dla wypłat wynagrodzeń”. Chyba zupełnie jasne. Komentarze zbędne. Chce jeszcze tylko zwrócić uwagę, że są to uregulowania ustawowe, a więc dokonane bezpośrednio aktami prawnymi najwyższej rangi. Dowodzi to, jak wielkie znaczenie przywiązują nasze państwo do terminowości wypłat wynagrodzeń i świadczeń socjalnych przysługujących pracownikom. Jeżeli w niektórych zakładach pracy gwiżdże się na te uregulowania i ma się

cech... podlega karze grzywny do 5000 złotych.”

Powiedział sobie otwarcie, bez owijania w bawełnę. Kierownik, który nie dba o terminowość wypłat, który toleruje samowolę rachuby, dopuszcza się wykroczenia. Popętnia wykroczenie na szkodę pracownika. Jakież tytuł moralny ma taki kierownik, aby innych scigać za przewinienia i kary na kładąć? Jakże ma tytuł, żeby zespołem pracowniczym kierować? Czy aby nie bliżej jest taki kierownik wobec zalogi? Nie sądzę, aby miało mu gwarantować bezkarność to, że stoi nieco wyżej w pracowniczej hierarchii. Gdyby któryś z kierowników uważał inaczej, pozwolił sobie przypomnieć, że to jeszcze VII Zjazd postulował równe wszystkich traktowanie wobec prawa. Więc na dobry ład. Otóż to, na dobry ład same deklaracje nie wystarczą. A z ich wcielaniem w życie ciągle jeszcze miewamy niejakie kłopoty.

JUSTYN

JANUSZ GRYSIN

CENTRALA SUROWCÓW WŁÓKIENNICZYCH
I SKÓRZANYCH
w ŁODZI

zainteresowana jest nadal rozwojem hodowli nutril.

Hodowla nutril powinna zapewnić produkcję skór nadających się na cele futrzarskie.

Skóry dobrej jakości znajdują zawsze nabywców, wobec czego dalszy rozwój hodowli jest ze wszelkich miar korzystny i wskazany.

Nakłady poniesione przez hodowców na organizację ferm, a szczególnie ferm o dużej obsadzie zwierząt i właściwie wyposażonych, w ciągu krótkiego okresu czasu amortyzują się przynosząc ich właścicielom znaczne korzyści finansowe.

Nieopłacalna jest jedynie produkcja skór o niskich gatunkach jakościowych, nieczystej barwie i małej wielkości.

Skóry takie nie mogą być wykorzystane w produkcji futrzarskiej.

W chowie poprzez odpowiedni dobór materiału hodowlanego, właściwe żywienie, pielęgnację, zastosowanie odpowiednich klatek, dostarczenie odpowiedniej ilości wody można osiągnąć bardzo dobre rezultaty ilościowe i jakościowe, co na pewno przy obecnym poziomie cen za skóry zapewni opłacalność hodowli.

k 702-1

UWAGA, KLIENCI
ZAKŁADY PRALNICZE „FEMINA”

zapraszają

do korzystania z usług:

▲ prania bielizny w terminach zwykłych i ekspresowych w zmodernizowanym zakładzie przy Al. 1 Maja w Białymstoku,

▲ prania garderoby orfianowej i z elano-bawełny na mokro w terminach:

- błyskawicznych (do 6 godzin),
- superekspresowych (do 24 godzin),
- ekspresowych (3 dni),

w punkcie świadczenia usług przy ul. Sienkiewicza 18 i w zakładzie przy ul. Warszawskiej 79 (pawilon),

▲ prania sukien ślubnych i wieczorowych w nowo otwartym, specjalistycznym punkcie świadczenia usług przy ul. Sienkiewicza 18,

▲ maglowania bielizny upranej we własnym zakresie w placówkach przy ul. Sienkiewicza 18, Wesołowskiego 6, Wesołej 17, Alei 1 Maja 26, W. Wasilewskiej 3 w Białymstoku

oraz w zakładach pralniczych w Hajnówce i Sokółce, prania bielizny i chemicznego czyszczenia garderoby we wszystkich placówkach w terminach zwykłych i przyspieszonych.

Zapewniamy

miłą obsługę i terminowe wykonanie.

k 732-1

MIĘDZYKŁADOWY KLUB WODNY PTTK „CANOE”
w ŁOMŻY

ogłasza zapisy

NA KURS ZEGLARZA I STERNIKA JACHTOWEGO

Zapisy przyjmuje i informacji udziela ZO PTTK w ŁOMŻY, ul. Giełczyńska 1, tel. 47-18 do dnia 29 lutego 1980 r.

k 592-1

OKRĘGOWA STACJA CHEMICZNO-ROLNICZA W BIAŁYMSTOKU, ul. Ogrodowa 10 ogłasza I PRZETARG NIEOGRODZONY na sprzedaż samochodu marki „Dacia” 1300, nr fabryczny — 739275, nr silnika — 050357, rok produkcji — 1974, cena wywoławcza — 31.000 zł. Przetarg odbędzie się w dniu 5 marca 1980 r. o godz. 10 w świetlicy Stacji przy ul. Ogrodowej 10.

W przypadku niedojścia do skutku II PRZETARG odbędzie się w następnym dniu o godz. 10 w tym samym miejscu.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej do Kasy Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej najpóźniej w przeddzień przetargu.

Pojazd można oglądać w dni robocze w godz. 10—13 w miejscu siedziby Stacji.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 583-1

PAŃSTWOWY OŚRODEK MASZYNOWY w Gajewie koło Głizy ul. Szosa Odwodowa ogłasza I PRZETARG OGRANICZONY na sprzedaż:

— samochodu marki „Star” 25 wywrotka, rok produkcji 1968, nr podwozia 12658, nr silnika 0728, cena wywoławcza — 120.000 zł,

oraz PRZETARG NIEOGRODZONY na sprzedaż: — samochodu osobowego marki „Fiat” 125p, poj. silnika 1500 cm sześć, rok budowy 1974, nr podwozia 46500, nr silnika 702331, cena wywoławcza — 84.000 zł.

Przetarg w/w pojazdów odbędzie się w dniu 10 marca 1980 r. w świetlicy POM Gajewo o godz. 11.

W/w pojazdy można oglądać w dni powszednie od godz. 11—14 z wyjątkiem sobót.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10% ceny wywoławczej na każdy pojazd oddzielnie na konto BGZ Głizy nr 879130—1052 lub w kasie POM najpóźniej w przeddzień przetargu.

Przystępujący do przetargu ograniczonego winni przedłożyć zaświadczenie wydane przez właściwy wydział komunikacji szwalącego na nabycie pojazdu.

Przystępujący do przetargu ogólnego winni przedłożyć zaświadczenie wydane przez właściwy wydział komunikacji szwalącego na nabycie pojazdu.

Dyrekcja POM informuje, że nie ponosi żadnej odpowiedzialności za odmowę dopuszczenia do ruchu na drogach publicznych sprzedanego pojazdu, oraz zastrzega prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

k 403-1

PRACA

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

POTRZEBNA pomoc do dwójki dzieci, mieszkanie zapewni, warunki bardzo dobre, 02-757 Warszawa Stęgny, Niesieberska 4, w 37. Płocku.

Kopalnia Węgla Kamiennego
„P O K Ó J”41-710 W RUDZIE ŚLĄSKIEJ 10 (Wirek)
ul. Niedurnego 13

ZATRUDNI natychmiast:

● pracowników kwalifikowanych i niekwalifikowanych do pracy pod ziemią w wieku od lat 18 do 40 (m. in. ślusarzy-elektryków i telemonterów),

● ślusarzy, elektryków i robotników niekwalifikowanych do pracy w Zakładzie Przeróbki Mechanicznej Węgla na powierzchni,

● maszynistów lokomotyw parowych i spalinowych oraz pomocników, manewrowych i ustawiaczy w oddziale kolejowym na powierzchni,

● murarzy, zbrojarzy, cieśli, dekarzy, zdunów, stolarzy do pracy w oddziale budowlanym na powierzchni.

Pracownicy kopalni „Pokój” zatrudnieni pod ziemią opłacani są według najwyższej kategorii tabeli płac przewidzianej w układzie zbiorowym dla przemysłu węglowego oraz otrzymują specjalne dodatki do wynagrodzenia.

Pracownicy posiadający na utrzymaniu rodzinę otrzymują deputat węglowy w wysokości 8 ton rocznie.

Nie przyjmujemy osób zwolnionych w poprzednim miejscu pracy na podstawie artykułu 52 i 64 Kodeksu Pracy (rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika i porzucenie pracy).

Pracownicy zamieszkujący do czasu uzyskania mieszkania, zakwaterowani są w domach górników, gdzie znajdują się stołówki wydające odpłatnie całonocne wyżywienie. Na czas oczekiwania na mieszkanie spółdzielcze, pracownik po nienagannym przepracowaniu 6 miesięcy może ubiegać się o mieszkanie zastępcze rodzinne.

Kopalnia nie dysponuje rodzinnymi hotelami robotniczymi.

Przy przyjęciu do pracy należy przedłożyć:

- dowód osobisty z pieczęcią o zwolnieniu z poprzedniego zakładu pracy,
- książeczkę wojskową lub zaświadczenie o rejestracji,
- legitymację ubezpieczeniową z wpisami dotyczącymi poprzedniego zatrudnienia,
- świadectwo pracy z podaniem przyczyn zwolnienia z poprzedniego zakładu pracy,
- świadectwo ukończenia szkoły podstawowej oraz posiadanych kwalifikacji zawodowych.

Dojazd z Katowic autobusem WPK linii nr 6, 7 lub 23.

Bliższych informacji udzieli w godzinach od 7 do 15 Dział Zatrudnienia kopalni „Pokój”, telefon 486-211 wewnętrzny 231 — pokój nr 6 w budynku socjalnym.

Dyrekcja

Kopalni Węgla Kamiennego „Pokój”.

k 572-0

Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Białymstoku unieważnia stemple n/w treści:

1. Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Białymstoku Laboratorium Badania Wody w Wasilkowie.

2. Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Białymstoku Dział Administracyjno-Gospodarczy.

K 689-1

SAMOCHODY

„FIAT” 1500 (48 tys. km) — sprzedam. Kleosin, ul. Zeromskiego 3. g 738-1

„FIAT” 125 p rok 1972 — sprzedam. Elk, tel. 20-82. p 185-1

KAROŚRIE „Lada” — sprzedam. Wiadomości: Lublin, ul. Bolesława Bieruta 20-B m 29, tel. 733-39, (po godzinie 18). g 604-1

„SYRENE” 105-L 1976 rok i spowolniona WC-3 sprzedam. Julian Zaręba, zam. Choromany, p-ta Czyżew, woj. łomżyński. p 151-1

„SYRENE” 105 — pilnie sprzedam. Wiadomości: Henryk Gorio, 19-131 Borzym koło Elku, woj. suwalskie. p 132-1

SAMOCHÓD „Tarpan” rok produkcji 1977 — sprzedam. Józef Kopała, Nowe Miasto, 19-225 Trzciannę, woj. łomżyński. p 150-1

„WARSZAWA” 223, górnazaworowa — sprzedam. Wacław Taraszkiewicz, Krupin koło Olecka, 19-403 Szczecinek, tel. 23-04. p 143-1

„STARA” 28 (wywrotka) — tanio sprzedam. Jan Wernik, Dębiny 132, gmina Hajnówka. g 657-00

RÓŻNE

„ZAPOROŻKA” pilnie sprzedam. Białystok, tel. 283-47. g 833-1

PRZYJMĘ zamówienie na: pomidory, Venture, chrząstki, kawy, słodycze, holenderskie, Białystok, Wysoki Stoczek 76, Przemyska. g 711-0

II lutego w okolicach Centrum II, zaginął pies duży czarno-biały, owczarek syberyjski, bez obojczy. Białystok, tel. 208-27. g 727-1

FORTEPIAN dobry — kupię, sprzedam, cenę, Mickiewicz, 18-112 Poświętne. p 141-00

TAKSOMETR mechaniczny (komplet) i przyczepę samochodową — sprzedam. Augustów, Dzielna Limanowskiego, Jachiewska 1. p 164-1

SYNTEZATOR polifoniczny „Cruma”, aparat nagłaśniający, efekty muzyczne — sprzedam. Białystok, Jurolewska 46 m 3 (po szesnastu). g 609-1

DWA silniki na prąd — produkcji polskiej 145 kW, produkcji „Siemens” użyczone, asbestowe 18 kW — sprzedam. Józef Chmielewski, 19-122 Jasionówka, woj. białostockie. g 615-1

DOM lub duże mieszkanie w śródmieściu Białostoku — kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń nr 606. g 606-1

SPRZEDAM połowę pięciopiętrowego domu bliźniaczego w Białymstoku, tel. 41-23-39. g 610-1

DOM drewniany (jedynolubowy) lub dwulubowy na wsi — kupię. Oferty kierować: Jan Wawlinowicz, 87-100 Toruń, ul. Szeroka 18-3. p 159-1

DOM parterowy z wygodami — sprzedam. Wiadomości: Bielsk Podlaski, ul. Dubiażyńska 33. p 156-00

DOM nowy, parterowy (całkowicie nie wykończony) blisko jeziora — sprzedam. Marian Milewski, 19-300 Elk, Osiedle Grunwaldzkie, ul. Ks. Witłoda m 5. p 157-1

CIAGNIK C-330 nowy — sprzedam. Anna Ogórkowska, zam. Łaskowice Stary, 18-300 Zambrów. g 658-0

ROZRZUTNIK jednodobowy — sprzedam. Antoni Dworakowski, Konopiec 14, 19-112 Dziekonia, gmina Monki. g 608-1

„ZETORA” (młaki) stan dobry — sprzedam. Roman Milewski, zam. Żywiec, 11-812 Krukanki. g 448-0

CIAGNIK ogrodniczy „Dzik” wraz z wyposażeniem — sprzedam. Elk, Wawelska 7 m 17. g 502-0

FILTRY do flamastrów — sprzedam. Oferty wytwórnia 05-240 Tuszów, Słowackiego 9, Dobrowolska. g 559-0

STOLARSKIE maszyny różnych typów (grubościarki, frezarki, stołowe wyrównarki i inne) — sprzedam. Zakład Mechaniki Maszyn, Kolumny 255. g 619-00

SZLIFOWANIE oraz regeneracja wałów do ciągników „Trabant”, „Warburg”, „Syreny”, „Fiata” — inne. Białystok, Wasilkowska 71, tel. 242-41, Sochoń. g 394-0

POGOTOWIE telewizyjne — tel. 235-33, Kalinowski. g 448-0

NAPRAWA telewizorów — tel. 313-82, Drozdowski. g 502-0

NAPRAWA telewizorów — tel. 283-58, Kilibisz. g 559-0

POGOTOWIE telewizyjne — tel. 222-46, Zawistowski. g 619-00

POGOTOWIE telewizyjne — tel. 292-47, 213-87, Gałęcki. g 652-0

POGOTOWIE telewizyjne — tel. 352-47, Talań. g 683-0

NAPRAWA telewizorów — tel. 234-19, Zmajłata. g 486-0

POGOTOWIE telewizyjne — tel. 334-74, Woroszyło. g 725-0

EKSPRESOWE naprawy protez zębnych. Białystok, Kozłowa 17 m 1, Sosnowska. g 386-0

WPHW — Zakład Instalacji Elektronicznych świadczy usługi instalowania anten indywidualnych. Al. 1 Maja 29, Zgłoszenia telefoniczne nr 319-20 i 333-31 codziennie w godz. 7.30—13.30, soboty 7.30—13.30. g 584-0

WPHW — fachowa instalacja sprzętu zmechanizowanego w samochodach. Białystok, ul. Lipowa 45, tel. 223-06 w godz. 9—17, soboty w godz. 9—13. g 582-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

WPHW — naprawa kuchenek gazowych i piekarników. Białystok, ul. Bohaterów, 11-17, tel. 233-13, poniedziałki 11-17, tel. 233-13. g 584-0

KRAJOWA AGENCJA
WYDAWNICZAul. PODEDWORNEGO 12 „A”, XI p.
15-267 BIAŁYSTOK

skr. poczt. 151

tel. 283-78, 285-67 — telex: 852532

POLECA

instytucjom, zakładom pracy, przedsiębiorstwom i organizacjom społecznym z terenu województwa:

